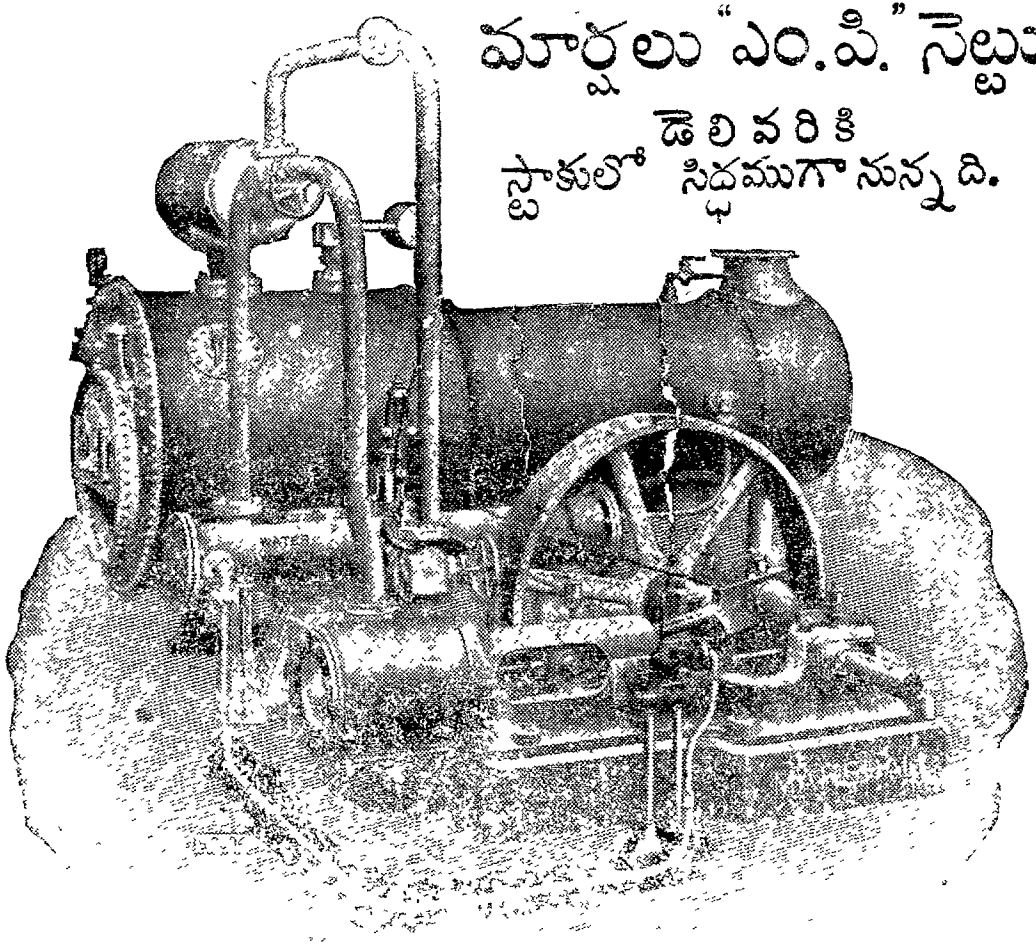

309838 వ తిది నము ప్రకటింపబడును

Vol. 7. { యెన్నవట్టణము 1921 వ సం॥రం ఫి బ్ర వరి నెల 10 తేది గురువారము } No. 258
 సంచిక ౨౫౮

మార్వలు "ఎం.పి." నెట్టు
 డేలి వరికి
 స్టాకులో సిద్ధముగా నున్నది.

బాయిలర్లు, ఎంజిను, సూపర్ హీటరు, స్టీం, వాటర్ పైపింగు
 మొదలగువాటితో పయిన ఉండునది మార్వలు "ఎం. పి " మార్తి నెట్టు
 యొక్క వివరణము ధరలకు ఇతర వివరములకు ఈ దిగువ చిరునా
 మాకు దరఖాస్తు లంపుకొనవలెను.

మార్వలు సన్ను & కో (ఇండియా) లిమిటెడ్
 బాన్ యె: బెజవాడ, తంజావూరు. నెం. 9 సెకండు లైను బీచ్, మదరాసు.

అమృతాంజనము
 తలనొప్పులకు ప్రసిద్ధి కెక్కినది.
 ఇతర ఏవిధమైన నొప్పులను కూడ
 మా అమృతాంజనము వాసి
 వంటి శూభమున యడుగును.
 ఖరీదైన 0-10-0 అణాలు.

మోహినితైలము
 సీసా 1-8 0-12-0.

తామరతైలము
 డబ్బి 1-8 0-8-0

వండ్లపొడి
 డబ్బి 1-8 0-2-0

అమృతాంజనం డిపో,
 బాంబాయి

మణిఆయిల్
 అయిల్ గ్యాల్వెన్సైజ్డ్ తైలము (బ్రెడ్కిమ్మరిం ఇతరయిల్లు)
 తామరతైలము చిరునామా: ఫ్రెడెరిక్ బిల్డింగ్స్
 బాంబాయి, తంజావూరు, మదరాసు, కలకత్తా,
 సింగపూరు, మలక్కు, శ్రీలంక, బెంగాల్, చల్లడే-
 మొదలగు అన్ని ప్రాంతములలో ప్రత్యేకముగా ఉన్న
 డిపోలలో కలదు. ఇతర ప్రాంతములలో కలదు అను
 ముద్రతో గాక మృదుత్వము నిల్చి ఉన్నది కనిపించును.
 వైద్యశాస్త్ర మణిఆయిల్ గోదాండ్ల,
 అంతర్జాతీయ ట్రాన్స్ పోర్టు, 261, బ్రాడ్వే, న్యూయార్క్

టోకుగా తీసుకొని వర్తకులకు, ముఖ్యముగా కలదు ఇది మంచిమందు!
 జున్ను! జున్ను!! జున్ను!!!
 ఇప్పుడే వచ్చినది.
 ములై వరికము పొదు బకటికి రూ॥ 110. చిల్లరగా తీసిన తులము బకటికి రూ॥ 8.
 ప్యాకెట్లలో, పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము.
 ఇతర దరఖాస్తులకు ఈ క్రింది చిరునామాకు వ్రాయండి.
 Manager, William & Co., 109 Frere Road, BOMBAY.

అమృతాంజనం డిపోవారి టోపి ధాలయమునందు అమృతాంజనం తామరతయిలం మోహినితయిలం
 దంతచూర్ణము మొదలగు ముఖ్యమైనదములే గాక ఇతరము లగు మందులు కూడ అనేకము లున్నవి.
 తెలుగువారు కేటలాగును తెప్పించి చూడవచ్చును. కేటలాగును కోరినచో తక్షణం పంపెదము.

కావలెను.

తూర్పు జిల్లాలకు ఆంగ్లేయభాష తెలిసిన వశెస్పెల ఇన్ స్పెక్టరు (English knowing Inspector of Agencies) కావలెను. ఈ క్రింది చిరు నామాకు దరఖాస్తు లంపుకొనవలెను.

Peirce Leslie & Co. Ltd.,
Coimbatore.

అమృతమునకు

కృష్ణాజిల్లాలో పెర్సనెంటు సెటిల్ మెంటు అయిన యట్టిటలోని జమీన్ దారీ గ్రామములు చిన్నవి పెద్దవి (అమృతమునకు) సిద్ధముగ నున్నవి వలయువా రీ క్రింది విలాసమునకు వ్రాయవలెను.
ఎ. ఆర్.

C/o ఆంధ్రపత్రిక పో. బా. నె 212 రు మద్రాసు

నోటీసు.

“1921-22 సంవత్సరమునకుగాను చీరాల మ్యునిసిపాలిటీయొక్క టోలుగేట్లు, మార్కెట్లు, కబేళాలు, బండ్లదొడ్లు వగయిరాలు 14-2-1921 తేదీ వరకు గం 2. మొదలు మ్యునిసిపల్ ఆఫీసు లో వేలము వేయబడు నని యెల్లరకు తెలియ పర్చడమైనది.”

రావుల సుబ్బారావు పంతులు

వైస్ చీఫ్ క్లర్క్, మునిసిపల్ కౌన్సిల్, చీరాల.

మదనకామేశ్వరలేహ్యము

యది మిక్కిలి విశ్వకర్మిని, భారతపుష్టిని, జులూని, కలిగించుటలో శ్రేష్ఠుడని. ఈ సాము, అమృతము, పిక్కాక, కుక్కనమ్మ, అజిమా, లేము, మొదలగునాటిని హామీని వంతిపాండిన, విశ్వకర్మిని, కామనాథముని, యాత్రా సంతోషముని, సంతానము కలిగించును, 2 డబ్బిలు చాలును 20 రు. డబ్బి 2 4-0 ఎ. పి. 0-8-0. రోజుపువ్వులేహ్యము మలసద్దముని పొగొట్టును. డ 1-కి తెల 10 ఎ పి. ఆర్. పి. సి. పి. అంగుళిం పెని, ఆము రేదవనములు.

(2878) పెరిచేపి, కల్లుక బిల్లా, (Via) ఒంగోలు.

రెండు రత్నములు

ఇండియా యందు ప్రఖ్యాతి చెందిన రత్నములకు ఈ ట్రాడిమార్క్ డిజైన్ ప్రతినిధిగా 1/2 అవున్సు 2-0-0 2 డ్రాం 1-4-0 1 డ్రాం 0-12-0

కాంపిల్ బడ్డి 0-2-0 1/2 డ్రాం 0-8-0 మిక్కిలి కుశాగ్రముగ (బ్రిటనియా ఆయిల్ బడ్డి 1-కి 1-0-0 రహిత భిక్షు శేషు. పోలు వశెంటు; జే. ఎం. షేట్, 260, వై నాబాబా రోడ్డు, మద్రాసు.

నమస్కరము

గుంటూరు, పెండి, రత్నములు

నగనాకు ఇతర వస్తువులను

బాబులు యిచ్చిన పుచ్చుగొని వైకూ ఇళ్లమును

మొదటి వాడుకము

నమస్కరము కృష్ణ కంఠము

28, వై నాబాబా రోడ్డు, మద్రాసు.

వగల వాడుకగాను పూచీలిడను నువ్వుల భరణం రయ్యల వేసి పుచ్చుమును మొదలగునవి. తయారైన తేనెనాటిని పరిశీలించుగా అర్హతగలవలె తయారైనది అయ్యెను. పిరిపాటి అర్ధం యిచ్చి నగలు రయ్యల వేసి పుచ్చుమును తెలిసికో వచ్చును.

అమృతాంజనం డిపోవారి
సుందరమైన 1921 ఉపయోగమైన
కొత్త క్యాలండరు

వికయమునకు సిద్ధముగనున్నది.

క్యాలండరు వెల 1-కి 0-4-0 వి. పి. ఖర్చులు సహా 0-6-0

వెంటనే వ్రాసుకొనవలయును.

తామర తెలము	పండపాడి	మోవాని తెలము
డబ్బి 1-కి, 0-6-0	డబ్బి 1-కి, 0-6-0	సీసా 1-కి, 0-12-0

అమృతాంజనం అన్ని నొప్పులలో దివ్యామృతము

దగ్గు, తైలము, పడిశము, రొమ్మున నొప్పులు, వాయువునొప్పులు, పోట్లు, బెణుకులు, బిళ్లలు, కడుపునొప్పులు దివ్యామృతము.

చక్కని డబ్బితో సహా వెల రూ. 6-0-0 పోస్టుఖర్చులు వేయి.

అమృతాంజనం డిపో మద్రాసు.

300 ప్రతులు లైపోయినవి.

ఆంధ్రవాజ్మయ చరిత్రము.

వంశురి ఈశ్వరాచార్యుల వ్రాసినది. పిక్కా క్యాలిగో వ్రేడింగు, బంబాయి అక్షరములు, 586 పుటలు, 20 ఇల్లెటటులు, ఫెబ్రవరి 1921 లో ఆంధ్రభాషలో వేయి సంవత్సరముల నుండి వచ్చిన పురాణ, శ్రీమద్భగవద్ గాథలు, మొదలగునవి, సాంఘిక, కాల, శ్రమ తత్వములను, వాటిని పురాణ, గల సంబంధము చర్చించును. శ్రీ చెలిరాని లచ్చారావు గారికి రూ 1116 లు బహుమానము లివ్వబడినది. శ్రీకట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారి పీఠిక వ్రాసి మెచ్చుకొనెను—తెలి పుస్తకాలయము వారిను గొనవలెనది.

వెల రూ 5-0-0 లు. పోస్టు ఖర్చులతో రూ 5-8-0 లు.

200 ప్రతులు మాత్రమున్నవి. తీరదయచూడ

ఆంధ్ర పత్రిక,

6/7 కంబెల్స్ట్రీట్, చెన్నై పురి, (బాసికోనవలెను.)

శ్రీ మైలవరం బాలభారతీయమాధ్యమికాదు నెల్లూరు పురమున ఈనెల 12 వ తేదీ మొదలు తెలుగుభాషలో కొన్ని నాటకములను ప్రదర్శన మొనరింతురు. మొదటి ఆట (12-2 21) కనినారం

ప్రవృద్ధ నాటకమును

టిక్కెట్లు:— 3-0-0, 2-0-0, 1-0-0, 0-8-0. నాటక కాలము కుళలము అగుటచే నీ ఇతర గ్రామస్తులు టిక్కెట్లు ముందుగా కొనుగొన పొధితులు.

అమృతమునకు

(C) హిందూదేశము-వెనకపు. నెం 625, 726, 728 రుద్ర గ్రామ 1-కి 4-8-0 నెం 71 రుద్ర 8-0-0 కాపింకు వెనకపు డబ్బా 1-కి 8-0-0 కామోనకం వెనీ. తిరువళిక్కేటి, మద్రాస్.

ప్రకటన

మృత్యు నాటక సంఘమువలన కారవసిన మృత్యునాటక ప్రదర్శనగా గీతాపెయిల్స్ పెరల్ క్రీమ్, మామ, స్క్రింట్ గం, క్రిష్ శేషు పొడవు మొదలగు సామానులను, ఎంక్ టో బంగాలీ అక్షరములు, విశిష్టమైన ఉడు పులు, కాగిత రయ్యల తెలుగు, కాలానుకూలము లగు వింత వింత లోటులు కర నరకు గా వికయించబడును. 1/2 అవున్సు బిళ్ళలు పంపిన వారికి కేటలాగును పంపబడును.

కె. నాదమనిని అందు పేరు, 164, వై నాబాబా రోడ్, మద్రాసు.

నోటీసు (2789)

అనంతపురం డి. జడ్జి కోర్టులో

I. P. 20/20.

Between:—

న డంకెట్టి పోలయ్య ముప్పలాడుడు—అర్జీ దార్లు.

and

నగరాడు వాగిశెట్టి వై నా—రాజీదార్లు.

పై అర్జీ దార్లయొక్క యాక్రంద వివరించిన జన్మలకు తేదీ 14-2-21 వ సాయంత్రం 3 గంటలకు 1 వ అయిటం యంతివద్ద యాటం వేయబడునాడు.

ఇండ్లు

అనంతపురంజిల్లా తాడికర్తి గ్రామంలో అర్జీ దార్ల యిండ్లను వెక్కుబండి:—

I తూర్పు II బంబారు నాగమ్మయిల్లు

దక్షిణం II నందు

కళ్యాణం II అర్జీ దార్ల యింకోకయిల్లు

ఉత్తరం II నాజుపిడి

ఈ పట్టణలో నుండు యింటిలో అర్జీ దార్లకుండు 2/5 భాగము.

II తూర్పు II 1-వ యిల్లు

దక్షిణం II నందు

కళ్యాణం II నందా పెద్దరంగమ్మయిల్లు

ఉత్తరం II తలవారి నాగమ్మయిల్లు

వైయింటిలో 2/5 భాగము.

భూములు

అనంతపురంజిల్లా తాడికర్తి తా. తాడికర్తి గ్రామం లో అర్జీ దార్లకుండు భూములు.

	నం	విస్తీర్ణం	తరణు	వేల
ఇవాంఘప్పి	28	17-26	7-9-0	దండు
ఇవాంఘరి	267	0-21	0-18-0	గడ్డిముడి
నర్సారావు	857 A	0-27	1-11-0	
వైకి 1/8 భాగం				
"	854 వైకి 1/8	0-22	1-2-0	
"	892 వైకి 1/8	0-28	1-8-0	
"	486 ...	0-10	0-9-0	
"	594 ...	0-15	0-18-0	
"	427 ...	0-8	0-2-0	
"	458 ...	0-8	0-7-0	
"	519 ...	0-18	1-5-0	

అనంతపురం } పట్టి, యన్. శ్రీనివాసులు, రికన.

భారతీయుల భావోద్వేగము

కర్నూల్ పెద్దపుట్టుగారు నేపల్ కత్రికలో నిట్లు వ్రాసిరి.

భరతభండము యొక్క ఆంగ్లభాషా రచనలు, మహర్షి యు, మహానాథ ముద్రామణి చక్రవర్తియైన గాంధీమహాత్ముని గురించి ఇదివరకు కొక వ్యాసముగా వ్రాసియుంటిని.

కాని ప్రస్తుత కుంభిరమున నున్నా తెలిసికొనుటకు ఆయన ఎట్టి వ్యాసములను ఆకర్షించుచున్నాడో తెలిసికొనుట చాలా ఆశ్చర్యకరము.

గాంధీ అనే పురుషుని దొంగల లోకమున అటువంటి వానిని ఇంకొకరిని ప్రజలు బంధించి తీసికొన్నారు. భారతీయుల వాదనలను ఆగ్రహము చేయుటగా వలెయున్నట్లు ఎవరో ఒక వాదనకు నుండును వచ్చెడినారు.

భరతభండము పాఠశాలలో నుండునప్పుడు దీనియూ, గ్రామీణులకు తన పట్టికైన బండి కాంతముగా మేయుచున్నదయ్యెను, ఇతడు వాదనలు ఆంగ్లభాషయొక్క పుట్టు పూర్వోత్తరముల తెలియకుండా ఉన్నదనియు తనకు గా చెప్పటం ఇంతవఱకు సర్వసాధారణమై యుండెను. ఇదంతా మూడు సంవత్సరముల క్రిందకు వెళ్లిన యుండవచ్చును. కాని అట్టి అభిప్రాయమునే ఇప్పుడునుండ కలిగి యుండుట తన మాతృభాషా తెలుగులోను అయి ఉన్నది. ప్రజలకు మరల వాంఛించునది తేలికగా తెలియదు. కాని ఇంతవఱకు గల్గిన అభిప్రాయములను వినిపించి యున్నాడు. కాని ప్రస్తుత కుంభిరమున నున్నదనగా తండ్రియొక్క ఉద్వేగవంతమైన అక్షరాల గ్రహించిన విధము వలెనున్నది. కుంభిర (కాని వాస్తవికత) తనకున్న మాటలను చెప్పుచున్నాడనియు ఇప్పుడే గ్రహించి పీఠిస్తున్న మాటలను బయటపెట్టిన రోజుననుచును వాదనలను వేరుచేసి వచ్చెడిది.

ప్రభుత్వమువారు పాంచాల రాష్ట్రములో చంద్రావత మాలను అయివలసిన కాలము క్రిందకు భయంకరమైన దిశముల. అప్పుడు వ్యాధివేదనలను గూర్చి వచ్చుచున్నది. గత 60 సంవత్సరములలో నిట్లు జరుగుట కిదియే ప్రభుత్వవార్యమును. ఆంగ్లేయులయందున్న వ్యాయాస క్రియ ప్రమాదవ్యాసమునకు అనుకూలము. అట్టి మాటలారామే వినిపించినది. తన క్రియలనుగల పెద్దయశువులకు మాత్రం ఆదినయలలో గంట గంటకును రాజకీయములను మాత్రం భయంకరము నుండవలసింది. ఒకరితో మరొక సంకల్పించుటకు మాత్రం వలసింది. నైతిక ప్రభుత్వమునే కొత్త బెల్టులతో అనుమతి వర్తనలనుగలగట్ట (తన తెట్టి వైఖరులను వ్రాసిన సహించి).

కంబాలిని నమోదించుటగా తాను రుణములనుగల వాటివారమని గ్రహించు వీరు— కాని చెప్పవలయునది వచ్చి నపుడు కడుపుమీద నేలబ్రావటం కట్టుకొంటిమి గదా అని తలచుకొని సంధుకొనక కంబాలి లేచు. దెంగారిని, వారిని చూచి నెక్కిరించుచున్నాడు. “మా నమోదైన దెంగారి బాబూ యివరకు లేచి చేసినాలో చూడండి. కాని నమోదేలేనది, రిపబ్లికన్ రెండవ చేతిలోను వట్టుకొని తిరిగి వచ్చి, కాని రుణములైన మీ చేతులకీసారు ?

“నేలవై పడుకుని ఉమ్మి నేయించుకున్నాను!” అని దెంగారిని కంబాలిని చూపిస్తున్నాడు.

నేను ఏకభక్త తెలివైన, ఏకభక్తమును విన్నవించి, ఇదివలెనుచున్న ఏకభక్తమును, నాకు గ్రామీణులైన కర్నూలు కట్టి ఉన్నది. ఆ వేదనగా “బలితన కాలాహాన్” తిమ్మ నన్నును పిలిచి కుండలముగా చేయబడెను. నాకు కుమించుటలను విమర్శించి. కాని అప్పుడు వచ్చి ప్రమాదము వచ్చెను. ఆయన యిటువారి తెలియను. నాకు తెలియను. ప్రయాగలో “ఇండి పిండిట్” కుత్తికాధిపతిగారు తులనమును— నాకునునునకు నచ్చునట్లుగా బోధనలను. బాతేమ (ప్రశ్నించినది) “అప్పు ధుకేంద్రునికీ కాకాలలోని విద్యార్థులను నిర్మూలనముగా ఎవరి సామానులను నెట్టిమీద పెట్టుకొని అయి— మొత్త దూరము ఎండలో ఉండి తెల్లవారినందున కానింజియెడల విద్యార్థులందు— నకు, ఒక్కడు మాదా మిగులకుండా, నిధేయలై ప్రవర్తించెడివారిని మీరు తలచెదరా? వారిలో అందుల కంగీకరించని వాడొక్కడైనను ఉండదా? కాని లాహోరులో నట్టికాలము వచ్చే నది వారిలో నొక్కడైనను, రెక్కడ ఒక్కడైనను ఉత్తరపు నల్ల ఫింజియెడల లేకపోయెను. కనుక మా మాత్రము మీరు కరుణించుచున్నది యిట్టి పాపపుణ్యము అయి ఉన్నది కావట్టి యిట్టి పీడితలను కరుణించుచున్నాను ఈ కాలాలోనుండి మా విద్యార్థులను బయటికి లాగుచున్నయెడల మీరు ఏ అభ్యంతరమున్ను చెప్పి నక్కర లేదు.

ఈ ప్రభుత్వముగా వారు వాటిలో చెప్పిరి. కాని నమోదైన చేసిన అనుమతిను ఎంతవఱకు వారికి నుండునో తెలుసు అంత ఉన్నది. భూకాధేరిలో ఒక ఆంగ్లేయకులమును అభి కారము నిర్వహించి తెల్లపొయింది. కాని యింకొకటి రాగలదు ఈ వేదములో నేలకొని విద్యార్థులను వంధుకొనకు మన్నాడు! తాను పిలిచినందులను కాని తెలియజేయుట కీ వర్తమాను కరుణించి తిరిగి ఎవరును వచ్చునా యని చేసి యున్నాడు.

ఈ ఆగ్రహము విద్యార్థులైన వారిలో ముఖ్యమై లేచి. నమోదెట్లును వేదములో సర్వసాధారణమై పోయినది. కొంచె మింజుమించుగా అందమును దొరతనమువారికి వ్యతిరేకముగా గాని, ఆంగ్లేయవ్యాపారస్తులకు వ్యతిరేకముగా గాని యున్నాడు. వరరాజుల ప్రభుత్వము గాని వివేకమును వ్యాపారము గాని ఏకాధిపత్యమునే గుర్తించుచున్నది. ఏకభక్త నమోదైనను ప్రభుత్వమును ఖండించుటకీ కత్తు వచ్చును దుర్భరమునకునే వీరైతరులనిపిసి నిరాధారముగా నున్నది దొరతనమువారి వారికి తెలియ నుండెడియెడల యున్నాడు. కాని వారికి సాయమునకును. భరతామాయుచున్నది. సాధారణ నిధియందును ఉపసాహమును చేయించున్నాడు. ఇకంతా సర్వాధికారులయిన ప్రభుత్వమువారి లోకము అయి ఉన్నది. రాజురాజు ప్రభుత్వమువారు భూస్వాములలోను, యంత్రకా లాధికారులలోను చలనములే పీడితులలోను, సర్వసాధారణమున అక్రమముతోనున్న ఏకభక్తించుచున్నాడు. ఇందుకు సర్వసాధారణములైన వారు రుణమును, ప్రభుత్వమును చూచుచున్న యాగ్రహముతో గాంధీగారి వాక్యించుచున్నాడు.

గాంధీ నైతికతతో ప్రయాణము చేయుచున్నప్పుడు ప్రతిష్ఠను కడత వేసికొని జన లాయక నిర్వహణ కొరకు గుమికొనుచున్నాడు ఆ గుంపులో కొన్ని స్త్రీలనుగల నడచుటకు బాధ్యత వారు. గాంధీ మాత్రము ఏమియును మాటాడెను. తనవత్తు మాత్రము నవత్తు. కాని తోనే జనము నుండు పుట్టుల యొద్ద దరు. అయితే భాగ్యకాన్తి వత్తులలో నున్న ప్రభుత్వం అంక కట్టుకొనుట నులై తేల జనము ఆయనను చూడటకు నమోదే మయికాదు. కాని వారిలో వారికి నొక్కడయినను ఆయనయొక్క ఉత్తా వ్యాసకావ్యములను వినిలేకపోయిరి. ఆయన మోటారువారు మీద పెట్టుకొను గాని నామము అందరకు ఆయన వర్తనము నై పిలిచి గంటల వర్తనములకు లాభవత్తును గుమికొని యుండెను. నుమోదే ఉన్న గాని నుండునా పోవుచున్న వచ్చు గాంధీగారు మోటారువారు ఆపి తనచేతిని నైత్రై. బ్రెవిల కథలలో కట్టుకొనుటకు నెండునే జనము యాకత్తు వలయా కారముగా నాయనయెట్లును పరిశీలించి మార్చుండిరి. అప్పుడాయన వారి సర్వాధిపత్యము. కాని వారు అయినయొక్క చేలాంచుచున్నప్పుడొకప్పుడు దుర్మనశ్చరమును, ఆయనపాద ధూరి నొకరి గ్రహించునప్పుడు ముక్తము, ఆయన మనము కట్టుకొను. జనమువారు నై పునకత్తును మాత్రమునైత్రై ఆకర్షించుచు ఉత్సాహించుచున్నాడు చాల నుండునైనది. కాని అదివట్లు తేలుచు. ప్రభుత్వమువారికి ప్రతివారనాయకులైనట్లు, దొరతనము “వివాచ”మును చేతుతో పిలుచుచుండును, బ్రెవ్వును నమోదించిన విద్యార్థులను మార్చిమే కలకర వడుట లేదు. నవ్వపాతిత క్రియలను క్షమించుట. ట్టి లోల గింజ సాధ్యము కావట్టి ఈ క్రియలను కంటి ప్రభుత్వము ఏకాధిపత్యము లేదు.

కెమర్రి వాదనలను బంకవట్టి బహుసాధులైనది. అందు దానిలో నేను చేసినను చేయకచ్చును. కాని యివరకు చేయినది ప్రభుత్వమునకు వ్యతిరేకముగా నుండవలెను. అభిభవము గాంధీ కాంతి స్థాపన సాధారణములను ఎందు కనగా వారిచేతనున్న నుట్టిని వారు కత్తివరముకొనగలరు. ఒకవేళ వారి కిని వాదనలైన వారికి గల సంబంధము, కున్నట్టిని, ఇంక నుట్టికిగల సంబంధము కాక, మహర్షి కిని, మందుగుండు సా మానునకుగల మానకపీఠా? బంకవట్టినివలెనైన ఉపసాహము కాదు. ఇప్పుడుకలిగిన సంయోగము చాల నుండునైనది. అందువలననే ఈమార్గమునండి బయటకు వచ్చుటకుగాను ఈ యుద్ధములనున్న మిగిలిన మైదానములను తిరుగాను చున్నాడు. హిందూదేశమునకు గాని, ఆంగ్లేయదేశమునకు గాని తేలుకరమును కట్టి ఏదనగా అట్టి వారిలో క్రియల వారు అధిగాంధీ కారమునకు వచ్చు నమోదైనదే. లోలగింజపదలను దొరతనము ప్రభుత్వము, మర్యాదగల తొలగించ బడవలెను అని వాదించిన ప్రభుత్వములో వ్యవహరించుటకు రెండే మార్గ

ములకలవు. దౌర్భాగ్య సహించున ప్రభుత్వము, లేదా తుదకు మట్టు కొనసాగు సాత్విక నిరోధము. రెండవట్లును, అరాచకము కలుగును. రెండవట్లును మార్గమును మించిన పరిస్థితిలో నై న ముగ్గులు పుట్టును. బుద్ధిమంతులైన దొరతనమువారు కంటిత మోటిలో నెచునా, మోటా, లుజుతిరాను, సి. ఆర్. వాను మున్నగు వార్తలతో సంకల్పించి క్రియల క్రియలను నాంధ్రవగలవద్దకులొకరింకలెను. ఈనాయకులవార్యవర గుణగణితమువారును కారవారకట్టి వట్టునిచెడివారు కాదు. కాని వారిచేతముగా ప్రవర్తించుట, ఎందుకనగా ఇతర రాజ్యాంగవేత్తలవలెనే రాగల ఉపదేశములైన తెరచెదరు.

వట్టిని హిందూస్తానపు బాలభట సంఘమువారు.

గత రాటర్లు చేసిన వట్టిగాను కత్తివత్తును ఫిబ్రవరి 10 కు తేదీ మేదము 19 కు తేదీ కరవను నిధిగలవలగు క్రియలనుగల వానెదరు.

10 కు తేదీ గురువారమునాడు సాయంత్రం 5-15 గంటలకు గోల్డెన్ లో స్కూలుమార్గము మిటింగును,

11 కు తేదీ సాయంత్రం 5 గంటలకు మెరయన కాంగ్రెసు భూమిలో క్రియలనుగల.

12 కు తేదీ ఉదయం 7 గంటలకు మరల నచటనే క్రియలనుగల.

17 కు తేదీ సాయంత్రం 5 గంటలకు మరల నచటనే క్రియలనుగల.

18 కు తేదీ సాయంత్రం 5-80 గంటలకు యిండియన్ బాలభట గాని క్రియలనుగల.

19 కు తేదీ ఉదయం 7 గంటలకు సాయంత్రం 4 గంటలకు బాలభట క్రియలను అనేకవిధముల జరుగును.

ఆంధ్రమహాజనసభ స్థాపనసభ కార్యదర్శుల కొక విజ్ఞప్తి.

అయ్యో, మహానందియించి చేయబడిన తీర్మానము గుమికొన వాంఛితములను వివిధ సాంకేయములను క్రియలనుగల సేవకు లాంఛనమునకు సభ్యులను చేర్చుచున్నాడు గాని ఏ క్రియలను మంత్ర సభలకు మైట్టు గానిండును. ఆంధ్రీకర్మల క్రియలను ప్రజలకును వాగు (గ్రహించుచు. దత్తవందలములలోను సర్వాధిపత్యము కొన్ని సాంకేయముల, తాను విద్యార్థులను నయితే ఆంధ్రమహాజనసభ యన తేమా యద్రాని యుద్ధేయలెక్కియో యొకవత్తును. ఈ విషయమును ప్రచార మెట్లుగల గావలసి యున్నది.

ఆంధ్రమహాజనసభ సభ్యులను చేర్చుటకు వర్తమాను స్త్రీదరు గుమికొనను దగినవార అని వాంఛించుచున్నాము. ఏ క్రియల కర్మలను జనము విశేషముగ కత్తివ సామ్యుల క్రియలను నేయించుచు. అట్టి కర్మలందు మీ ప్రాప్తా నామచేత వారు సభ్యులు కాగలరు. కొన్ని ప్రజలకుండు స్త్రీదర్శకుల గుమికొన ఆంధ్రమహాజనసభ కట్టుకొన వారరణ వాసిరి. కాన నీయకు తెగలవారును చేసిన వాకరాయములైన ఆంధ్రమహాజనసభ్యులను చేర్చగలరు. స్థాపనసభ కార్యదర్శుల తీర్మానమును గమనించి ఆంధ్రమహాజనసభ కట్టుకొన నుండు కర్మలందు స్త్రీదరు గుమికొనను నెండునే రోజు పుస్తక ములను అంక ప్రార్థించుచున్నాడు.

మీ చంద్రశేఖరరావు.

గుంటూరు డిప్రెక్టు సెకండు అడిషనల్ మునసబు కోర్టులో

అసంఖ్య 440/1919
వాదనలు—కొత్త పుల్లయ్య కగయారాజు
పిం
ప్రతివాది—కొమ్మూరి కేవలయ్య
యొర్రులవాడిమీద వాదనలు భారతీయ 107-2-3 లకు వాదా చేసినందుకు ప్రతివాది నోటీసులు వారి అవుట లేదు. ప్రతివాది హాజరుకుండు ది 24-2-21 తేదీకి వాదనలు చేసినాడు. ప్రతివాది ఆరోజు హాజరుకానిందు బరోక్రమము దికి కావదును.
వి. రామచంద్రరావు
వాదనలకు స్త్రీదరు

ఆంధ్ర ప్రదేశ్

1921-వ సం॥ ఫిబ్రవరి నెల 10-వ తేది

గురువారము.

“మరచిపోండు”

కన్నాటప్రభువు హిందూదేశమున నడుగిడినది మొదలు, గొప్పవరములు ప్రసాదించబడునని, అనేకు లెదురు జూచుచుండిరి. చెన్నపురిలో వాగ్దానము మేమియు గావించబడకుండెను. కలకత్తాలో గూడ ప్రకటన మెద్దియు వెలువడలేదు. ఢిల్లీలో వెలువడునని, గంపెడేశాలో నెదురు జూచుచుండిరి. కా. శ్రీనివాసశాస్త్రిగారు బొంబాయి నగరమున నుడివిన వాక్యముల బట్టి, ఈ యూహ మరింత బలపడెను. మితవాదప్రముఖు లీ విషయమై నెక్కుడు ఆతురభావము కనుపరచుచుండిరి. దేశము శాంతిపడినగాని, సంస్కరణములు కొనసాగుటకు వీలుండదని వారికి విశ్వాసముగలదు. అందుచే, ప్రజల మనములను శాంతిపరుచుటకు, ఉపకారములను కొన్నింటిని గావించుట యవసరమని, వారూహించుచున్నారు. జార్జి సార్వభౌముని పట్టాభిషేకసమయమున, దేశమును కలవరపెట్టిన వంగదేశవిభజనము రద్దు చేయబడెను. అటులనే, నూతనశాసనసభలను నెలకొల్పు సమయమున, ప్రజలను కలవరపెట్టేడి కారణము లన్నియు తొలగింపబడునని, మితవాద ప్రముఖు లూహించియుండిరి. ఆ యూహ నిరాధారమయినదని, నిన్నటిదినము సార్వభౌముడు పంపిన సందేశము జూచినను, కన్నాటప్రభు విచ్చిన యువన్యాసమును చదివినను, కరతలామలకము గాగలదు. కన్నాట ప్రభువు చెప్పిన యీ క్రిందివాక్యములను చదువరులను పరికింప గోరెదము.

“నే నీభూమిపై నడుగుపెట్టినది మొదలు, ఇది వరకు స్నేహితులుగ నుండి ఇంకను స్నేహితులుగ నుండదగిన వారికిని మనకును ఎడబాటు గలిగి, తీవ్రభావము పెచ్చుపెరిగినటుల, నాకు దోచినది. అమృతసరపు ఛాయ, హిందూదేశపు సుందరవదనమును క్రమ్మివేయుచున్నది. పంజాబులో నడచిన భీకరచారిత్రము గూర్చి, సార్వభౌము డెంత విచారపడి యుండెనో, నాకు తెలియును. ఇట్టి దుర్దశగూర్చి నాకన్న నెక్కుడు భేదపడువారుండరు. నేనిప్పుడు వయస్సులో పెద్దవాడనయితిని. దేశమునకు గలిగిన గాయములను మాన్పుటకు నాకెక్కుడు అభిలాష గలదు. నేనింతగ ప్రేమించెడి హిందూదేశమునకు నా ప్రస్తుతపురాక కడసారిదనియే తలచెదను. ఈసమయముననే, విడిపోయినవారికి తిరిగి సంయోగము కుదుర్పవలెనని, నేను వాంఛించెదను. నూతన సంస్కరణ విధానము నూతన ప్రధాన నగరమున నెలకొనుచున్నది. ఈనగరమున, నేను మీకొక స్వంతవిన్నపమును గావించుచున్నాను. నాహృదయమునుండి వెలువడెడి సామాన్యశబ్దములతో నే నిపుడు విన్నవించెదను. నామాటలగూర్చి విమర్శనబుద్ధితో వ్యాఖ్యానము జేయవలదని కోరెదను. హిందూదేశపు ప్రాత స్నేహితుడ నగుటచే, భారతీయులకును బ్రిటీషు వారికిని నే నీమనవిజేయుచున్నాను. ప్రాతవిషయములను, అందుకు సంబంధించిన మనఃస్ఫుర్తలను, పొరబాటులను, మరచిపోండు. తమింపవలసిన చోటుల నెల్ల తమింపుడు. ఉభయములు చేతుల

గలిపి నూతనాశయ సాఫల్యమునకు కృషి సలుపుడు.”

“దేశశాంతికి, అల్లరుల మూలమున ఉపద్రవము గలిగినపుడు, సైనికబలము నుపయోగించిన సమయములు గలవు. అయినను, సార్వభౌముని ప్రభుత్వపక్షమునను వారిసమ్మతితోను మాటలాడుచు, హిందూదేశ పరిపాలనము ఇదివర కెన్నడయినను బాహుబలదౌర్జన్యసూత్రములపై నాధారపడి యుండెననిగాని, ఇకముందెన్నడయినను నటుల ఆధారపడి యుండుననిగాని, తలంపజాలను. అట్టి యూహ అసత్యమని నేను ఘంటాకథముగ చాటుచున్నాను. ప్రభుత్వము లన్నిటిని, ఒకానొకప్పుడు విషమస్థితు లెదుర్కొనును. అప్పుడు మామూలు మార్గములను విడిచి, వేరుచర్యల నవలంబించవలసి యుండును. కాని, ఇందుకుగూడ కొన్ని స్పష్టమగు హద్దులు గలవు. ఆంగ్ల దేశమునందువలెనే, హిందూదేశమునందుగూడ, ఈహద్దుల నతిక్రమింపగూడదని సార్వభౌముని ప్రభుత్వమువారు ఎప్పుడును విధించుచునే యుండిరి. రాజప్రతినిధి నుడివినటుల, నిరంకుశసూత్రము లన్నియు నిదివరకే విసర్జింపబడినవి. విక్టోరియా రాణిగారు నూచించిన ప్రజల సంతృప్తి యను గమ్యస్థానమున కీ సూత్రములు భంగకరములగును. ప్రజాశయములకును, ప్రజల రాజకీయాభివృద్ధికిని ఇయ్యవి ఆటంకము గలిగింపగలవు.” రాజప్రతినిధియగు ఛెలమ్మ ఫర్డు ప్రభువుగారిని ప్రశంసించుచు, కన్నాటప్రభువు గారిటుల నుడివెరి. “మీయుద్వోగకాలము త్వరలో ముగియనున్నది. ప్రపంచములో ప్రతిదేశమునందును, ఇటీవలి సరివత్సరములు మిగల సందిగ్ధమయినవి. మీ రెట్టికష్టకాలము నెదుర్కొనవలసినవచ్చెనో నాకు తెలియును. మీ ధర్మబుద్ధి, సంకల్పశక్తి, అకుంతిత ధైర్యమును నేను గ్రహించితిని. హిందూదేశమును రాజకీయముగ నొక నిర్దితరంగమునకు గొనిపోవుటయే మీముఖ్యోద్దేశమై యుండెను. దీనిని కొనసాగించుటకు మీరు పాటుబడియుంటిరి. మీ భారము నింకొకరిపై త్వరలో మోపవలసి యుండినందులకు, మీ కెంతవిచారముగ నున్నను, మీరీసభ నొక్కమారు పరికించి నేనిందుకొరకు పాటుబడియుంటిని. నాపని సఫలమయినదని సంతసింపవచ్చును. మీకృషి నెరవేరనందులకు, మిమ్ములను అభినందించుచున్నాను. హిందూదేశము నీ కష్టకాలములో నడుపుచు, మీరు నిర్బంధదలచిన సాధమునకు మీరుద్వోగములో నుండగ నేపునాదులు చక్కగ నిర్బంధబడుచుండ, చూచి యానందించెడి భాగ్యము మీకు లభించినందులకు సంతసిం చెదను. ఇందుకు మీ రెంతయు గర్వపడవచ్చును.”

ఈ కార్యక్రమ మంతయు ముగియక పూర్వము రాజప్రతినిధిగా రిటుల నుడివెరి. “కన్నాట ప్రభువు గావించిన స్వంత విన్నపమును విన నవారందరును భావప్రచూరితులై యుండక మానరు. వెనుకటిపొరబాటులను, అపోహలను మరచిపోయి, తమింపవలసిన చోటుల నెల్ల తమించి, ఎల్లరును చేతులగలిపి కృషిసలుపగూడదా? కన్నాటప్రభువు వాక్యములనే నేను వాడుచున్నాను. ఇంతకన్నను మంచిపదముల నుపయోగించుటకు సాధ్యపడదు.” కన్నాటప్రభువు రాజప్రతినిధి గార్లు తమ యువన్యాములను ముగించిన వెంటనే, సభ్యులందరును కోలాహలముతో చప్పటులను చరచి, తమయంగీకారము గనుపరచిరి, అస్సోసియేటెడు ప్రెస్సువారు డెలుపుచున్నారు.

కన్నాటప్రభు వొసగిన దీర్ఘోపన్యాసము నందలి ముఖ్యభాగములను వైస నుడహరించితిమి. ప్రస్తుతస్థితికి సంబంధించినవాక్యము లవియే యగు

టచే, వానిని చదువరులు పరిశీలించుట యవశ్యకము. వై వాక్యములు శాసనసభ్యుల కెంతటి సంతసము గలిగించినను, ప్రజల కేమాత్రము సంతృప్తి గలిగింపజాలవు. హిందూదేశమును సమాధానపరుచుటకు, బ్రిటీషు ప్రభుత్వమువారు తృప్తిప్రకాశమును కోల్పోయినందులకెల్లరకు విచారము గలుగకమానదు. కన్నాటప్రభువు చెప్పిన “మరచిపోండు, తమింపుడు” అనుమాట నిదివర కెంద రధికారులు పాడియుండలేదు? రాష్ట్రాధిపతులందరును నిట్టినిలహా నొసగియుండిరి. రాజప్రతినిధిగారిటులనే జెప్పియుండిరి. అధికారులు చెప్పుచున్న వాక్యములను తిరిగి జపించుటకేనా, కన్నాటప్రభువు ఈదేశమునకు వచ్చినది? ఇంతకన్నను ప్రజలను సంతృప్తిపరుచుటకు సాధన మేమియులేదా? మరచిపోవుటయా! దేనిని మరుచుట? హిందూదేశ మరుభవించిన అవమానపరంపరలను మరువవలయును! అమృతసరములో బలియైనవారి సందరిని మరువవలయును. మహమ్మదీయమతమునకు గలిగిన భంగపాటును మరువవలయును. విదేశములలో భారతీయులు పడుచుండెడి యగచాట్లను మరచిపోవలయును. డయరుసేనాని స్వేచ్ఛ మీర. లండనులో నుకన్యసించుచుండును. వారిని గౌరవించుటకు, స్మారకచిహ్నములు నెలకొల్పబడుచుండును. సర్ మైకేలు ఓడ్డయరుగారు, లండను నగరమున సుఖాసీరులై భారతీయులను దూషించుచు, వ్యాసపరంపరలను లండను ట్రెమున్లు పత్రికకు యథేచ్ఛగ వ్రాయుచుండురు. పంజాబులో భారతీయుల నవమానించిన సైనికాధికారులు తమపదవులలోనే నుండి సౌఖ్యముగ కాలము గడుపుచుండురు. భారతీయులు మాత్రము తమకు గలిగిన యవమానములను మరచిపోవలయును!

తనకు గలిగిన ఘోరావమానములను మరచెడి ఏజాతియైనను, ప్రపంచములో తలయెత్తుకొని దిరుగజాలరు. అట్టి జాతికి అవమానపరంపర లింకను విశేషముగ గలుగుచునేయుండును. ఏజాతి తన ఆత్మగౌరవమును రక్షించుకొనజాలనో, ఆజాతికి విముక్తిలేదు. ఆజాతి స్వాతంత్ర్యము బడయుట అసంభవమగును. జాతీయావమానమును మరుచు పెట్టుట? మరుచునటుల చేసెడి శక్తి పాలకులయందే గలదు. అవమానకారణములను పాలకులు దొలగించుచో, ప్రస్తుతమస్థితి తొలగిపోవును. ఆ పనికి పాలకులు పూనుకొనక, మరచిపోండు, మరచిపోండుని అనవరతము చాటుచుండుటచే, లాభమేమిగలుగును? భారతవర్ష మీమారు తనకు గలిగిన విపత్సరంపరలను మరచిపోవుచో, దేశ మభివృద్ధిగాంచుట కెట్టియవకాశ ముండదు. ప్రస్తుతసమస్య కేవల మార్థికసమస్య గాదు. కేవలము రాజకీయసమస్యయు గాదు. అది ప్రధానముగ ఆధ్యాత్మికసమస్య. ఆంధ్రీయులకు సంగ్రామ సమయమున బోధింపబడినపాత మేమి? అవమానమును మరచిపోకుడు మరచిపోకుడు అను శబ్దములు మిత్రమండలిదేశములందు ప్రతిస్పందించుచుండెను. నేటికిని ఆదేశములు మరచిపోలేదు. తమింపుడు, అని మరియొక హితము గలపబడుచున్నది. తమింపుడు మన్ని కన్నను నుత్కృష్టమయినదనుటకు సందియములేదు. ఆ సుగుణమును కనుబటచుటకు భారతీయులకన్న ముందంజ వై చెడివా రింకొకరుండరు. అయినను, వారికి తగిన శక్తి యున్నగాని తమింపజాలరు. తమింపుటకు శక్తిలేనివారు, తమింపుటెటులు? తమింపుటకు తగినశక్తిని సంపాదించవలె ననియే, ప్రజ లిప్పుడు ప్రయత్నించుచున్నారు. స్వసామర్థ్యమును పెంపొందించుకొనజూచుచున్నారు. భారతీయు లిప్పు

గొప్ప లింటుమామిడితోట, పనసతోట, యీ
నెల 15 వ తేదీని కవులుకు యివ్వబడును. Apply to
రాజమండ్రి, గోపి సెక్రెటరీ నారాయణస్వామి.

అని రారాజు వుండిన సంవత్సరము కన్నా ముగ్గురు
గాన చదివిరి. తిరువ్యక్తార్వభౌతము దగు యెడరరాజు గారే
యిది ప్రారంభోత్సవములకు బంతులను నియమించి గాని అది
కొనసాగనందున నన్నియులకు రారాజు నియమించెను. నేను
రాజవంతులబయటవారి రెండవోన వయోవృద్ధుడను భారతవేద
మునకర్తగనుగొని (వేదములను విద్వారియమువారిలో ప్రకటనలో
మిగిలినవాడే నగుటచే నన్నియులకు నియమించితిని. నేనీ వేదము
నందును జూపుదును సంస్థానాధిపతులకును నామతులకును (వేదము
మీకులును నగుటచే నాకు స్వయంజగ నీవేదమువై భవన మగు
ననురాగము కలదు. ఈ దీర్ఘగర్వమున నన్నియొకటాభిషేక
మహోత్సవాదులు జరుగెను. నేను ముఖ్యముగా రెండిరిన
బ్రాహ్మణములనుకొంటిని. 20 ఏండ్ల క్రితము గానాదరుడగు
విద్యుత్త పార్వభౌతమున ఒట్టాభిషేక సమావేశమును మరి 10
ఏండ్లకు బార్వపార్వభౌతమున ఒట్టాభిషేక సమావేశమును జరి
గెను. బార్వపార్వభౌతమును మేరీచక్రవర్తియు నీ దేశమునకు
స్వయముగా వచ్చి (తెలుగు సంస్థానాధిపతుల రాజభక్తిని
గ్రహించి). నేను జరిగిన సమావేశముల వైభవమున కారెందు
సమావేశముల కేను గాతున్నను ప్రాముఖ్యతయందు నిర్వల
రాజభక్తియందును బాని రెండవను దీసిపోదు. ఒక గొప్ప
బాతికి కలిగిన బాతీయభావోన్మయమున మహాసభ
సూరించుచు చుండుటచే దీనికి ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యత గలదు.

విధేయ పీఠిక :— గీత పఠనములో నూతన ముద్రిత
వర్ణము వివరించెడి. కల్లూరలో ప్రభువగు ముద్రిత గాను,
విదేశీయ ముద్రిత గాను, గానరీతి గాను, యుద్ధ ముద్రిత గాను,
ధిరుబోంతు గారు నాథులుగా భావ ముద్రిత గాను వివరించెడి
గాన, అంపనకు తెల్లు రాజులుగాను కంపనకు కల్లూరలో ప్రభు
అనుగాను అధ్యక్షులుగా నుండెదరు.

సబుప్రొటెయూగా రాజమండ్రి అర్చనా లేఖలో
 క్షరదగా ఉన్న తెన్నేటి మార్కటాచార్యులగారి అచట
 మద్రాసు యెదుట వేవల సర్వీసు కింద లెక్కరగా నుండుట
 తగినదనియుగా రంగీకరించిరి.

తిరుమల, తిరుపతి, వైకారా దేవస్థానములకప్పేరి, తిరుపతి } శ్రీమహాంతుప్రయాగదాసుజ్యో
నిచారణకర్త.

Congress Propaganda.

Boycott of Duke's Visit.

Delhi Observes Hartal.

(ASSOCIATED PRESS)

DELHI, February 9.

In pursuance of the Delhi Provincial Congress Committee's resolution, the city is observing complete hartal to-day to signify displeasure at the Duke's mission and to protest against the inauguration of Indian Legislature which has been performed to-day. For the last one week notices and posters had been conspicuously posted on walls emphasising that to participate in the Government functions was a sin, that these days of ceremony be considered as days of mourning till their lost freedom was regained, that no intimidation or even persuasion be resorted to and that people should not parade the streets in the city. All the shops on principal thoroughfares are closed and business is suspended. Groups of tongs are standing idle and a few that are plying for hire are not interfered with. Some Mohammedan school boys wearing Home Rule badges were going about the streets shouting *Mahatma Gandhi Ki Jai*. The city otherwise is quiet. Owing to the application of the Seditious Meeting Act, big crowds of people have left for Gaziabad, at a distance of nine miles, to hold a mass meeting there in the evening and to pass resolutions regarding boycott of the Duke's visit and reforms.

Delhi Citizen's Meeting.

Organization of Work.

DELHI, February 10.

A public meeting of the citizens of Delhi was held last evening at Ghaziabad about fifteen miles from Delhi. Some 12,000 people attended most of whom had gone from Delhi. The rush of passengers at Delhi Railway station necessitated the running of a special train. Dr. Ansari presided. Three resolutions were adopted. The newly opened Legislatures were condemned as unrepresentative in character. The address presented to the Duke by official President of Delhi Municipal Committee on behalf of the citizens was repudiated. Students, teachers and lawyers were exhorted to non-co-operate and finally a comprehensive resolution sanctioning new Congress organisation in villages and towns of newly formed Congress Delhi Province, starting a Swaraj Ashram and enlistment of candidates for the Indian national service and collection of money in connection with the Tilak Swaraj Fund by annual contributions was passed. A number of speeches were made. Hakim Ajmal Khan in moving the resolution on the newly opened legislature observed that the announcement, eagerly expected by co-operators, contained nothing which was not anticipated by the non-co-operators. He further said that the expressions and words, however sweet and promising were not going to satisfy those who had learnt by experience to distrust them, because high sounding phrases had ceased to exercise the charm which they once did. Although it was claimed that autocracy has been abandoned and Indian administration was not based on the principles of force or terrorism, Indians knew what value to attach to such professions. Dr. Ansari in the course of his speech appealed to the audience to pass resolutions and follow them. He asserted that India was determined to establish Swaraj despite all efforts of the Government to the contrary. Mr. Asaf Ali said the mere fact of their meeting at Ghaziabad and not in Delhi was a complete refutation of the claim that British administration was not based on terrorism. The speaker said of all wonderful things which the Duke's speech contained was a message from His Majesty which said Indians had dreamed of Swaraj for generations and to-day its beginning was made. The speaker thought perhaps the beginning consisted of the adoption of the word Swaraj in English language. Further than that he could see nothing.

Lala Shukerlal, Secretary, Home Rule League, exhorted students and lawyers to non-co-operate for their country called them to a nobler work. They should make all conceivable sacrifices to build the temple of Indian freedom. Sardar Gurbaksh Singh, Secretary, Provincial Sikh League made an impassioned speech in the course of which he said it was a matter of surprise that the Mahomedans did not show readiness to adopt swadeshi and he regarded it a standing reproach against them. The meeting broke up late in the night.

Lajpat Rai Prohibited from Entering Peshawar.

The Chief Commissioner's Notice.

LAHORE, February 9.

Lala Lajpat Rai who was recently on a visit to Rawalpindi and who returned to Lahore yesterday in the course of a signed article in to-day's *Bandemataram* writes that after his work was completed at Rawalpindi he was proceeding by motor to Peshawar on the 7th instant when an order under the Defence of India Act was served upon him at the Attock Bridge which is at a distance of about 30 miles from Rawalpindi prohibiting him from entering or remaining in the frontier province as the Chief Commissioner believed that his presence at Peshawar would be prejudicial to public safety. He therefore could not proceed further and returned to Rawalpindi, from where he came back to Lahore yesterday.

Stir in Benares.

BENARES, February 8.

Students are again on the move organising non-co-operation against education institutions. Mr. Gandhi is expected to arrive to-morrow.

Forced Labour in Kumaun Hills.

ALLAHABAD, February 9.

A U. P. Press Communique describes the measures taken by the Government which it is hoped will effect early and drastic reduction of the system of supplying labour in Kumaun Hills with a view to its eventual abolition.

Income tax Grievances.

Three Days Hartal.

KARACHI, February 8.

Three days hartal was observed at Sakkar during the

[Egyptian Nationalism.

Schools Closed Down.

Boys Absent Without Leave.

(REUTER'S.)

LONDON, February 7.

CAIRO.—The Government have closed down the secondary schools throughout the country until a guarantee is given that they will not be used for political purposes. This is a sequel to the action of the Egyptian Headmaster in expelling the ringleaders of the students of the Abbasia School at Alexandria, who absented themselves without leave on the occasion of the Nationalist delegation's return from Paris, upon which a sympathetic strike broke out in schools throughout the country.

South African Elections.

Smuts' Denunciation of Nationalist Policy.

LONDON, February 7.

CAPE TOWN.—On the eve of the South African elections to-morrow, in which the chief issue relates to the maintenance of the Imperial connection, General Smuts has issued a stirring appeal to the people to support the South African Party. He denounces the Nationalist policy of secession. He says that the most fundamental issues of the life of South Africa as well as the question of national honour and good faith are involved.

If the Nationalist propaganda, says General Smuts, stands, we shall sow a crop of racial distrust which only the scythe of civil war can garner. The Nationalists are committing a supreme crime against the young of South Africa, which are being born in the throes of common sufferings and sacrifices.

The Colonial and War Offices.

LONDON, February 7.

Lord Milner has formally surrendered the seals of office to Mr. Churchill who will probably commence his duties at the Colonial Office on Monday next. There is no doubt that Sir Worthington Evans will succeed Mr. Churchill at the War Office.

Sindh Commissioner's visit in owing to income tax grievances.

Indian Mussalmans and Khilafat.

Mr. Chirol's Floundering Reply.

DELHI, February 9.

Sir Valentine Chirol has sent the following letter to Mr. Mohammad Faiyaz Khan of Agra in reply to the latter's communication to press challenging some remarks made by Sir Valentine in an address to the History Union of the Madras Christian College:—Viceroy's Lodge, Delhi 7th February:—

Dear Sir,

Your letter of January 31st reached me on arrival here on Sunday. It appears to be based mainly on a misapprehension or perhaps on an inaccurate report of the statement which I made in my address to the History Union of the Madras Christian College. That statement was not as your letter puts it, that the claim of Ottoman Sultans to the Khilafat was never recognised, but that it never has been recognised by the whole Mahomedan world in support to this statement which is assuredly beyond dispute I quoted the late Sir Syed Ahmed Khan, the founder of Aligarh and I am afraid that if Indian Mussalmans now repudiate his authority, nothing that I could say would carry conviction with them and no discussion of the subject would serve any useful purpose. Whilst therefore declining your invitation, I can appeal with confidence to my past writings to show that I am animated by no sort of hostility either to Indian Mussalmans or to the great religion which they profess. Indeed, the whole of my address at Madras was inspired by the desire to restrain the Indian Mussalmans from identifying the cause of Islam with that of a power whose influence in the Islamic world only began to make itself felt after the greatest and most fruitful period of Islamic culture had passed away and finally sacrificed the interest of Islam to its temporal ambitions by wantonly entering into the great war as the ally of Germany. As you tell me you have sent your letter to me to the press, I propose to send this reply also to the press.

Yours faithfully,

(Sd.) VALENTINE CHIROL.

A Chief Justice's Advice.

Construction Before Destruction!

PATNA, February 10.

Sir Dawson Miller, Chief Justice of Patna High Court, presiding at a student's meeting in Patna College advised students not to be led away by emotions or catchwords. He pointed out there was field enough for national institutions exist side by side with the existing institutions. The present system of education might by suitable alteration and improvements, be very well remodeled on national lines. There was no necessity for destroying them altogether. It was very easy to dislodge an avalanche and set it moving, but very difficult to arrest its motion. He pointed out construction should precede destruction and they ought not to destroy the present system of education until they found better substitutes.

National High School.

At Ongole.

(A Correspondent.)

A National High School, from infant class to 6th Form with industrial classes, spinning, weaving, and Carpentry, was opened at Ongole on Wednesday noon in Mr. Prakasam spacious new Buildings. There are now 70 students in all classes consisting of all communities including Muhammadas, Special provision for Muhamadan religious instruction has been made Hindi's taught by Mr. P. L. Narayanarao B.A. LL.B of Allahabad who offered honorary services the staff consists of 15 teachers of whom five are graduates and old teachers the nine leading vakils who suspended practice, have not been filing new cases they are starting on propaganda work and collection of funds for the National school great enthusiasm prevails.—(By wire).

Reparations Decision.

Italian Premier's Views.

The Near East Conference.

(REUTER'S.)

LONDON, February 7.

ROME.—In the Senate, Count S'Forza, reviewing the Reparations decision, said that he was dubious as to Germany's capacity to pay, as Germany had avoided furnishing the necessary data, but it was noteworthy that whereas financial conditions in Germany were continually growing worse and threatening a serious crisis, economic conditions showed a tendency to regain their former flourishing condition.

The last four wagons in the Berlin-Paris express yesterday were packed with twenty mark pieces, totalling twentyfour tons of gold, which are being expeditiously transferred to the Bank of France, to the account of the Reparations Commission.

Germany's Deposit of Gold.

Turkish Public Debt.

LONDON, February 7.

PARIS.—Delivery of twentyfour tons of gold has been effected in accordance with the terms of the treaty which stipulates that Germany should hand over gold deposited in Reichsbank on behalf of the Turkish public debt as securing for the first issue of the Turkish currency notes and as a residue of the gold advance which Germany agreed to make to Turkey in 1915.

German Reply to Allied Note.

Differences of Opinion.

LONDON, February 7.

Sharp division is making itself manifest in Germany over the reply to the Allied note on reparations and disarmament. The Bavarian Premier Doctor Von Kahr has returned to Munich from the Conference of the German State Premiers at Berlin which was unable to agree with regard to the proposals of Bavaria which is still unwilling to disarm. Meanwhile, Paris anticipates that the German acceptance of the invitation to the Conference in London on March 1st will be surrounded with so many conditions, as will be tantamount to refusal.

Germans Accept Invitation.

Stipulations Put Forth.

LONDON, February 7.

BERLIN.—The German Government have accepted the invitation to participate in the London Conference, but add that they suppose that the negotiations will include the discussion of counter-proposals.

Turkish Delegation.

The Personale.

LONDON, February 7.

A telegram from Constantinople states that the Turkish delegation to London will probably consist of the Grand Vizier or the late Minister, Sefa Bey, Reshid Bey and Osman Nazami.

The Greek Cabinet

Its Constitution.

LONDON, February 7.

ATHENS.—The new Cabinet has been constituted with M. Calogeropoulos as Premier and Minister of Foreign Affairs M. Gounaris as Minister of War, and M. Theotokis as Minister of Justice. M. Calogeropoulos will head the Greek delegation to London.

National Assembly.

LONDON, February 7.

ATHENS.—National Assembly has been voted constituent by acclamation.

Indian Trade.

London Chamber of Commerce.

LONDON, February 7.

At a joint meeting of the East India section of the London Chamber of Commerce and indent merchants interested in Indian trade, a resolution was passed strongly disapproving of the action of commercial associations in India in instructing their members to refuse to pay the drafts unless the rate of exchange is not under two shillings to rupee, declaring that it is contrary to business morality and destructive of sanctity of contracts. The resolution also expressed opinion that if such instructions were adhered to they would have most damaging effect upon all the present and future business with India and would render impossible the continuance of past relations between suppliers in United Kingdom and importers in India. Sir Charles Macleod, who presided over the meeting said they were not fettering the liberty of action in the cases of individual shippers but as a body they were determined not to allow organised repudiation of contracts.

Chinese Opium Trade.

Punishment of Persons.

LONDON, February 7.

PEKING.—As a result of the petition from the Anti-opium Association, the Ministry of Justice has drafted new laws governing the punishment of persons trafficking in morphia, heroin etc.

British Empire Steamers.

LONDON, February 7.

All steamers allotted to the British Empire by the peace Treaty have now been advertised with the exception of forty-eight steamers twelve sailing vessels which were interned in South America and are now being repaired. Total number advertised amount to 273 steamers, 4 sailing vessels and 24 trawlers, aggregating approximately 2 million tons of which 146 steamers, 4 sailing vessels and 2 trawlers aggregating 924,028 tons have been sold.

Central Legislature.

King-Emperor's Congratulations !!

Profound Disappointment to Liberals.

The Theory of "Forgive and Forget !"

(Associated Press.)

The Princes' Chamber. An Imperial Asset!

DELHI, February 8.

His Highness the Maharaja of Bikaner in seconding the resolution moved by the Maharaja of Gwalior said that unflinching loyalty and devotion of Indian Princes towards the throne and person of the King Emperor had stood the test of time for the last one hundred years. They looked upon the Imperial Crown as centripetal force in the Empire which attracted and welded together all component parts a fact remarkably proved during the war. The gracious interest taken by King in the affairs of Indian States, the watchword of hope that he gave in 1912 and the restoration of safeguarding their privileges rights and dignities by Royal Proclamation would find a loyal echo in all Indian States. While expressing disappointment at the postponement of the Prince of Wales visit the Maharaja deemed it a high honour that the substitute should have been found in such an illustrious Imperial person as the Duke.

Concluding the Maharaja of Bikaner expressed his profound conviction that the Chamber would not only prove of great benefit to the Princes of India, but would as well be a true Imperial Asset.

The Maharajas of Patiala and Alwar supported the resolution which was carried.

Oath of Allegiance.

DELHI, February 9.

Before the actual inauguration of the Council of State and the Legislative Assembly, six members took the oath of allegiance. They were Mr. Srinivasa Sastri, Sir Alexander Murray, and Ramabhadra Naidu of the Council State and Messrs Srinivasa Rao, Satish Chandra Ghose and Raja Kusalpal Singh of the Legislative Assembly. The Presidents of both houses shook hands with members and left the Council Chamber to receive the Duke and the Viceroy at the pavilion.

The New Councils. Their Inauguration.

This morning H. R. H. the Duke of Connaught performed one of those functions which will go down to history as really epochmaking. Commanded by H. M. the King and armed with a special commission from His Majesty, the Duke inaugurated the two Imperial Legislatures which are destined to play a great part in the future history of India. The quadrangle immediately opposite the Assembly Chamber was astir from early morning and presented a scene of great animation and lively interest. The decorations were profuse with flags and bunting, and the soldiers' accoutrements glistening in the morning sun gave a splendid touch to the whole scene. A large number of spectators were seated on both sides of the gangway leading to the Council Chamber and the Secretariat Staff crowded in every available space in the huge building.

Leaving Viceregal Lodge at 10 o'clock under a Royal salute, the cortege, which was composed of the 19th Hussars the 101st R. F. A. and the 20th Deccan Horse, came up to the pavilion, where a guard of honour, furnished by the Royal Air Force and the 1-6th Jat Light Infantry, presented arms, and the Band played the National Anthem. At the pavilion His Royal Highness was received by the Members of the Executive Council and the Presidents of the Council of State and the Legislative Assembly.

Their Excellencies the Viceroy and Lady Chelmsford left Viceregal Lodge a little after 10 o'clock and their departure was announced by a salute. Their Excellencies' escort was composed of the Viceroy's Body Guard, the 19th Hussars, the 102nd R. F. A. and the Patiala Lancers. On the arrival of the Viceroy at the pavilion the Union Jack was unfurled and the Band played the National Anthem. The Duke and the Viceroy then proceeded to the Council Chamber in procession, headed by the Presidents of the Council of State and the Legislative Assembly, Members of the Governor-General's Executive Council and the Staffs of His Royal Highness and His Excellency. On both sides of the entrance to the Assembly Hall the guards of honour came to the salute as the procession moved off.

The scene inside the Hall was one of the great subdued excitement. The galleries were packed with Ruling Princes and Chiefs, principal civil and military officers and a few chosen leading non-officials. H. E. Lady Chelmsford was in the Viceregal Gallery. On the floor of the house were seated Members of the Council of State and the Assembly and immediately below the dais were provided for the two Presidents. As soon as the Duke and the Viceroy entered the Hall the entire audience stood up. The Duke took his seat on the Throne, supported by the Viceroy on his right.

H. E. The Viceroy.

H. E. the Viceroy, in inviting the Duke to declare the Houses open, said—

HONBLE MEMBERS OF THE COUNCIL OF STATE AND MEMBERS OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.—I have required your attendance here under Section 63 of the Government of India Act for an important ceremony. The new Indian Legislature which is to be opened to-day is the outcome of the policy announced by His Majesty's Government in August, 1917. That announcement has been described as the most momentous utterance in the

chequered history of India and I believe that it merits that description. But history as we have learnt to know, is a continuous process. In human affairs as in nature, there are no absolute beginnings, and however great the changes that may be compressed into a few crowded years, they are to the eye of the historian the inevitable consequences of other changes sometimes but little noticed or understood at the time which have preceded them. Nowhere is this clearer than in the record of British rule in India. The Act of 1919 involved a great and memorable future from the old system of government. It closed one era and opened another. None the less, its most innovating provisions had their germ in measures reaching well back into the last century and the purpose and spirit which underlay them are those that have throughout guided and inspired the policy of the British in India. There are those who will dispute this interpretation of the character of British policy. In their eyes the real object of the British Government has always been the retention of all genuine power in its own hands, and every step in the liberalisation of the structure of government had been a concession tardily and grudgingly yielded to demands which the Government deemed it inadvisable to refuse.

"Many an error and Shortcoming."

I am confident that history will not endorse this charge. The historian of the future will detect in his survey of the achievements of the British in India many an error and shortcoming, but he will also recognise that throughout the years of their rule one increasing purpose has run, and he will do justice to the unprecedented character and the colossal magnitude of the task which they set themselves, for no such task was ever attempted by the Empires of the past. In these Empires either institution had never existed or as in the case of Rome the growth of the Empire had proved fatal to such liberties as had previously been enjoyed by the founders of the Empire. There were differences, doubtless, in the forms of local administration and in the personal privileges of the members of the various peoples and races of the State, but such variations in no wise affected the autocratic character of the Central Government. But the destinies of India and Britain became linked together at a time when in the latter country self-government had become firmly established and it has since been the constant aim of the British Government to extend to India the benefits and privileges of her own institutions.

Centuries of Sustained Effort !!

Were any specific evidence needed of the truth of this proposition I would appeal to the historic minute of Lord Macaulay upon the question of the medium of instruction in India. His argument that England could not import the ideas of the Western world otherwise than in her own language carried with it tremendous consequence, it was familiarity with the literature and thought of English historians and teachers that did more than any other single cause to mould the minds of educated India in a way that inevitably led to a demand for political development that should imitate the model held out to her for as one of our own poets has said—"We must be true who speak the language Shakespeare spoke". The difficulties which confronted her in such a task were indeed formidable. The vast area of country, the number and diversity of its population and the habits and ideas engendered by many centuries of despotic rule were obstacles that might well have seemed insuperable even to the boldest imagination. In dealing with them the methods followed by British statesmen have been those with which the political development of England herself made them familiar. English self-government was not the fruit of any sudden revolution or catastrophic change but has been built up gradually and through centuries of sustained effort.

Advancement-Step by Step.

The evolution of British policy in India has proved a similar course. The British Government has not attempted any dazzling and brilliant but inevitably unstable reconstruction. It has been content to advance step by step, to adjust its institutions from time to time to the degree of progress obtained by the people and to build up the edifice of constitutional government on the foundations laid by preceding generations, so that of India under British rule it might be truly said, as has been said of England, engaged in extending and solidifying their dominions, in evolving order out of the chaos that had supervened on the break up of the Moghul Empire and in introducing a number of great organic reforms such as the improvement of the police and the prisons the codification of the criminal law and the establishment of a hierarchy of courts of justice and of a trained Civil Service.

Significance of the Act.

The main achievement of the administration was in fact the construction and consolidation of the mechanical frame work of the Government. Three separate Presidencies were brought under a common system. British rule was extended over much of the intervening spaces, and the legislative and administrative authority of the Governor-General in Council was asserted over all the provinces and extended to all the inhabitants, while at the same time provision was made for local needs and local knowledge by the creation or recreation of local Councils. And it is significant that in the Act which closed this chapter the principle of associating the people of India with the government of the country was definitely recognised.

The Council set up by this Act were still merely legislative committees of the Government but then the right of the public to be heard and the duty of the executive to defend its measures were acknowledged, and Indians were given a share in the work of land herself, that she has been a land where freedom slowly broadens down from precedent to precedent.

Well-defined Stages.

The history of constitutional developments in India under British rule falls into certain fairly well defined stages. The first of these may be said to have terminated with the Act 1861. During this period the British Government were legislation. The second stage terminated with the Act of 1892. The intervening period has witnessed substantial and many-sided progress. Universities had been established, secondary education had made great strides and Municipal and District Boards had been created in the major Provinces.

Representatives on the Council.

A limited but important section of Indian opinion demanded further advance, and the justice of this demand was recognised by the British Government in the Act of 1892. This Act conferred on the Councils the right of asking questions and of discussing the Budget and to this extent admitted that their functions were to be more than purely legislative or advisory, but its most notable innovation was the adoption of the elective principle. It is true that technically the non-official members continued to be nominated but inasmuch as the recommendations of the nominated bodies came to be accepted as a matter of course the fact of election to an appreciable proportion of the non-official seats was firmly established. The Act of 1861 had recognised the need for including an Indian element in the Legislative Councils. The Act of 1892 went further. It recognised in principle the right of the Indian people to choose its own representatives on the Councils.

Balance of Power.

The third stage will always be associated with the names of Lord Morley and Lord Minto. The experience of the reforms of 1892 had been on the whole favourable. The association of the leaders of the non-official public in the management of public affairs had afforded an outlet for natural and legitimate aspirations, and some degree of education in the art of government, but the impulses which had led to the reforms of 1892 continued to operate, and they were reinforced by external events such as the Russo-Japanese War. Important classes were learning to realise their own position to estimate for themselves their own capacities and to compare their claims for equality of citizenship with those of the British race. India was, in fact, developing a national self-unconsciousness. The Morley-Minto Reforms were a courageous and sincere effort to adjust the structure of the Government to these changes. The Legislative Councils were greatly enlarged, the official majority was abandoned in the local Councils, and the principle of election was legally admitted. No less significant were the alterations made in the functions of the Councils. These were now empowered to discuss the Budget at length, to propose resolutions on it and to divide upon them, and not only on the Budget but in all matters of public importance resolutions might be moved and divisions taken. It was hoped by the authors that around this constitution conservative sentiment would crystallise, and that for many years no further shifting of the balance of power would be necessary.

Wider Opportunities.

These anticipations have not been fulfilled, and from the vantage point of our later experience we can now see that this was inevitable. The equilibrium temporarily established was of a kind that could not for long be maintained. The forces which had led to the introduction of these reforms continued to gain in intensity and volume. The demand of educated Indians for a large share in the government of their country grew year by year more insistent and this demand could find no adequate satisfaction within the framework of the Morley-Minto constitution. This constitution gave Indians much wider opportunities for the expression of their views and greatly increased their power of influencing the policy of Government and its administration of public business, but the element of responsibility was entirely lacking. The ultimate decision rested in all cases with the Government, and the Councils were left with no functions save that of criticism. The principle of autocracy, though much qualified, was still maintained and the attempt to blend it with the constitutionalism of the West could but postpone for a short period the need for reconstruction on more radical lines.

Self-laudation.

Such, then, was the position with which my Government were confronted in the years 1916-1917. The conclusion at which we arrived was that British policy must seek a new point of departure, a fresh Orientation. On the lines of the Morley-Minto Reforms there could be no further advance. That particular line of development had been carried to the furthest limit of which it admitted and the only further change of which the system was susceptible would have made the legislative and administrative acts of an irremovable executive entirely amenable to elected Councils and have remained responsible for the government of the country, but would have lacked the power to secure the measures necessary for the discharge of that responsibility. The solution which finally commended itself to us is embodied in the principle in the declaration which His Majesty's Government in full agreement with us made in August, 1917. By that declaration the gradual development of self-governing institutions with a view to the progressive realisation of responsible government was declared to be the goal towards which this policy of His Majesty's Government was to be directed. The increasing association of the people of India with the work of the Government had always been the aim of the British Government. In that sense, a continuous thread of connection links together the Act of 1861 and the declaration of August, 1917. In the last analysis the latter is only the most recent and most memorable manifestation of a tendency that has been operative throughout British rule, but there are changes of degree so great as to be changes of kindred. This is one of them. For the first time the principle of autocracy which had not been wholly discarded in all earlier reforms was definitely abandoned.

Road to Self-Govt. Within the Empire !

The conception of the British Government as a benevolent despotism was finally renounced and in its place was substituted that of a guiding authority whose rule it would be to assist the steps of India along the road that in the fullness of time would lead to complete self-government within the Empire. In the interval required for the accomplishment of this task certain powers of supervision and if need be of intervention would

be retained and substantial steps towards redeeming the pledges of the Government were to be taken at the earliest moment possible. I shall not attempt to recount in detail the processes by which subsequently the new policy was given definite form and expression in the Act of 1919. They are set out in documents all of which have been published in May, 1919.

Objective of British Rule

I took up first the question of constitutional reform. Throughout that year and the first half of 1917, I pressed upon His Majesty's Government the necessity for a declaration of policy outlining the objective of British rule in India and the steps to be taken in the direction of that objective feeling, sure that such a declaration could only emanate satisfactorily from the highest authority of the Empire. In August, 1917, that declaration was made, and in November the Secretary of State on my invitation came to India to take up the task of recommending with myself to His Majesty's Government the steps to be taken in fulfilment of the declaration. Without that visit, I make bold to say the Government of India might still be exchanging despatches with His Majesty's Government on this subject. No two men could have worked together on such a task with greater harmony and goodwill. Differences there may have been, but where and when have there not been differences in such a work? Our proposals and the reasons for them are set out in the report on Indian constitutional reforms. They have been widely and in some quarters severely criticised, and in some respects they have been modified by Parliament, but the cardinal feature of our scheme, now generally known as the system of diarchy is the basis of the Act of 1919.

An Honest Effort !!

It will be for future generations to pass final judgment on our scheme, and I shall not endeavour to anticipate the verdict, but certain claims I do advance. The scheme does represent an honest effort to give effect in the fullest and most complete form possible to the declaration of August, 1917. Neither here nor in England has there been any attempt to whittle down or nullify the pledges then given, nor can the charge of failing to consult Indian opinion be laid at our doors. At every stage we have courted publicity. The proposals in the report on Indian constitutional reforms were communicated to the public at the earliest moment possible. The criticism which they elicited were transmitted to the Secretary of State in published despatches and every opportunity was given to all parties to lay their views before the Joint Committee and every criticism every suggestion every alternative plan was fully weighed and explored. We left nothing undone that in our judgment might conduce to the successful solution of the great work, which we had undertaken. According to our lights we have striven to make the gift which we had to bestow, worthy of Great Britain and worthy of India.

The Duke's Mission.

And now H. M. the King-Emperor, who has given so many proofs of his concern for the welfare of India, has been pleased to set the seal on our labour of the last four years by deputed H. R. H. the Duke of Connaught to open on his behalf the new Indian Legislature. His Royal Highness is no stranger to India. Some five years of his life were passed in this country. He has himself been a member of the Indian Legislative Council. He knows the people of India and their problems and his interest in their well-being has never flagged. We welcome him not only as the representative of H. M. the King-Emperor, but as an old and proved friend of India, and now it is my privilege and pleasure to ask His Royal Highness to inaugurate the new Assemblies of the Council of State and the Legislative Assembly.

The Duke Speaks

King Emperor's Message.

H. R. H. the Duke said :—
Your Excellency and Gentlemen of the Indian Legislature I am the bearer of a message from His Majesty the King Emperor. It is this :—
His Imperial Majesty the King Emperor's message to the Indian legislatures :—

Earnest Good Wishes.

Little more than a year has elapsed since I gave my assent to the act which set up a constitution for British India. The intervening time has been fully occupied in perfecting the necessary machinery and you are now at the opening of the first session of the legislatures which the Act established. On this auspicious occasion, I desire to convey to you and to the members of the various provincial councils, my congratulations and my earnest good wishes for success in your labours and theirs.

Dream of Swaraj!

"For years, it may be for generations, patriotic and loyal Indians have dreamed of Swaraj for their motherland, an opportunity for progress to the liberty which my other dominions enjoy. On you, the first representatives of the people in the New Councils, there rests a very special responsibility, for on you, it lies by the conduct of your, business and the justice of your judgement to convince the world of the wisdom of this great constitutional change. But on you, it also lies to remember the many million of your fellow countrymen who are not yet qualified for a share in political life to work for their upliftment and to cherish their interests as your own. I shall watch your work with unfailing sympathy and with a resolute faith in your determination to do your duty to India and the Empire."

Memorable Occasion.

As you know it had been the intention of His Majesty to send the H. R. H. Prince of Wales, the heir to the throne with his greetings and his authority to open the chambers of the new Indian legislature. Events did not permit of his coming, and I received His Majesty's commands to perform these functions on his behalf. In me the King selected the eldest member of the Royal House and the only surviving son of Queen Victoria, whose love and care for India will ever live in its people's memory. I have myself a deep affection for India having served it for years and made many friends among its princes and leaders. It is thus with no common pleasure that I am here to receive you on this memorable occasion.

Historic Assemblages.

Throughout the centuries, Delhi has witnessed the pomp and ceremony of many historic assemblages. Two of these at least, are remembered by most of you. Twenty years ago I took part in that brilliant concourse which celebrated the accession of my late brother, King Edward the VII. Nine years later, amid circumstances of unforgettable splendour, King George the V and His Queen received in person the homage of the Princes and peoples of India.

Fitness for Enjoyment of Liberty.

Our ceremony to-day may lack the colour and romance of the gatherings I have mentioned, though it does not yield to them in the sincerity of its loyalty. But it strikes a new and different note. It marks the awakening of a great nation to the power of its nationhood. In the annals of the world there is not so far as I know an exact parallel for the constitutional change which this function initiates. There is certainly no parallel for the method of that change. Political freedom has often been won by revolution, by tumult, by civil war at the price of peace and public safety. How rarely has it been the free gift of one people to another in response to a growing wish for greater liberty and to the growing evidence of fitness for its enjoyment. Such however is the position of India to-day and I congratulate most warmly those of you old in the service of your motherland, who have striven through good report and ill for the first instalment of that gift and to prove India worthy of it. I trust that you and those who take up your mantles after you will move faithfully and steadfastly along the road, which is opened to-day.

Aim of British Rule.

When India became a dependency of the British Crown she passed under British guardianship, which has laboured with glorious results to protect India from the consequences of her own history at home and from the complications of international pressure abroad. Autocratic, however, as was the Government then inaugurated it was based on the principles laid down by her late Majesty Queen Victoria in that famous proclamation of 1858, of which the key-note is contained in the following passage :—"In their prosperity will be our strength, in their contentment our security and in their gratitude our best reward", and though there have been occasions on which the tranquility of this great country has been endangered by disturbances and disorders which have necessitated the use of military force, speaking on behalf of His Majesty and with the assent of his Government, I repudiate in the most emphatic manner the idea that the administration of India has been or ever can be based on principles of force or terrorism.

Principle of Autocracy Abandoned!!

All Governments are liable to be confronted with situations which can be dealt with only by measures outside the ordinary way, but the employment of such measures is subject to clear and definite limitations, and His Majesty's Government have always insisted and will always insist on the observance of these limitations as jealously in the case of India as in that of England herself. As His Excellency the Viceroy has observed the principle of autocracy has all been abandoned. Its retention would have been incompatible with that contentment which had been declared by her late Majesty Queen Victoria to be the aim of British rule and would have been inconsistent with the legitimate demands and aspirations of the Indian people and the stage of political development which they have attained.

Irksome Methods.

India has escaped the worst ravages of the war and its sequels and is thus in some respects better fitted than many other countries to confront the future. Her material resources are unimpaired. Her financial system is sound, and her industries are ready for rapid expansion, but she cannot hope to escape altogether the consequences of the world-wide struggle. The countries of the earth are linked together as never before. A contagious ferment of scepticism an unrest is seething everywhere in the minds of men and its workings are plainly visible in India. She has other problems peculiarly her own. In experience, the political methods will be irksome at times. The electorates will have to be taught their powers and responsibilities and difficulties which are negligible in smaller and more homogenous countries will arise in handling questions of religion and race and custom.

India's Burdens.

Henceforward, in an ever-increasing degree, India will have to bear her own burdens. They are not light. The times which have seen the conception and birth of the new constitution are full of trouble. The war which ended two years ago has done more than alter the boundaries of nations. The confusion which it brought in its train will abate in time but the world has not passed unchanged through the fire. New aspirations have awakened. New problems have been created and old ones invested with stinging urgency.

Partnership Theory.

Gentlemen of the Indian Legislature :—

Such are the labours which await you. They will have to be carried on under the eyes of a watching world interested, but not uncritical of sister nations, who welcome you into their partnership in the British Empire, of that wider council of nations, which look to India as the future guide of the unknown forces of Asia. Your individual responsibility is great. You may perhaps, be apprehensive that there are a few practical issues of immediate moment will be rather the provincial councils than the central legislature. You may feel that the ministers in the provinces will be in closer touch with the popular causes and have larger opportunities of public service, but this is true only in a very limited sense.

Responsibility to Parliament.

It is the clear intention of the act of 1919, that the policy and decisions of the Government of India should be influenced to an extent incomparably greater than they have been in the past by the views of the Indian Legislature, and the Government will give the fullest possible effect consistent with their own responsibilities to Parliament to this principle of a new constitution. From now onwards your influence will extend to every sphere of the central Government. It will be felt in every part of its administration.

Restrictions.

You are concerned not with the province but with all British India and statesmanship could not ask for a nobler field of exercise. Upon the manner in which your influence is exerted, upon the wisdom and foresight displayed in your deliberations, upon the spirit in which you approach your great task, will depend the progress of India towards the goal of complete self government to ensure so far as political machinery can ensure that the legislature is fully equipped.

Caution and Moderation.

For those lofty duties, two chambers have been constituted. In the Council of State it has been the intention of Parliament to create a true senate, a body of elder statesmen endowed with mature knowledge, experience of the world and the consequent sobriety of judgment. Its functions will be to exercise a revising, but not an over riding, influence for caution and moderation and to review and adjust the acts of the larger chamber. To the Assembly it will fall to voice more directly the needs of the people. Soldier and trader, owners of land and dwellers in cities, Hindu and Mahomedan, Sikh and Christian, all classes and communities will have in at their share of representation. Each class and each community can bring its own contribution, its own special knowledge to the Council's deliberations, and may I say in passing that help will be expected from representatives of the British non-official community. They have done great service to the trade and industry of India in the past. Will they not now with their special experience of representative institutions in their own land lend their powerful aid in building up India's political life and practice?

Capacity for Enduring Success.

In a legislature thus composed it is both inevitable and right that strong differences of opinion and aims should manifest themselves. Struggle is a condition of progress in the natural world. (Politics is in fact the progress of the class of will sympathies and interests striving for adjustment in the sphere of legislation and government.) But it is the great virtue of representative institutions that they tend to replace interest by reasoned discussion, compromise, toleration and the mutual respect for honourable opponents. The extent which a body of law-makers shows itself capable of controlling passion and prejudice is the measure of its capacity for enduring success.

For these reflections I make no apology. They must already have been present to your minds, but they constitute the strongest plea for what all friends of India most desire to see a greater unity of purpose among her various communities. In all your deliberations, let there be a conscious striving for unity in essentials, that unity which has been lacking in India in the past, but may yet become if steadfastly nurtured, her greatest strength.

A Signal Honour!

India's Choice Indeed!!

Gentlemen of the Indian Legislature,

Hitherto, I have spoken of your duties. Let me close with a word of your privileges. On you, who have been elected the first members of the two Chambers, a signal honour has fallen. Your names will go down to history as those whom India chose to lead the van of her march towards constitutional liberty. I pray that success will attend you and that the result of your labours will be worthy of the trust that India has reposed in you.

Certificate to Lord Chelmsford.

Your Excellency :—You are approaching the end of your Viceroyalty. In almost every country of the world, the years just passed have been critical and anxious; in India no less, and I know well the vast and well-nigh overwhelming anxieties which you have been called upon to face. I know well the high sense of duty which has always prompted you, the single purpose which has possessed you, the never failing courage which has sustained you. From the first moment you held one special object in view. You determined, God willing, to lead India to a definite stage in her constitutional advancement through all distractions and difficulties. You held to that determination and to-day when your thoughts are turning to the homeland and to the hour when your mantle will pass to other shoulders when you think regretfully as all men must in such an hour of all, the things you would have wished to do had fortune been more kind still if you look round this Assembly, Your Excellency must surely feel "For this I have striven and in this I won".

Nation's Gratitude.

I wish to offer my warm congratulations to you on the translation to-day into life and reality of that far seeing scheme of political progress of which you and the Secretary of State are the authors. It must be no small pride to a statesman who had been directing the destinies of India during these difficult years that he sees while still in office the foundations securely laid of that edifice which he helped to plan with infinite care in the face of much misunderstanding and with the full assurance of a nation's future gratitude.

I trust that your Excellency's successor and the devoted public servants who will be his agents and advisers will find in the new Indian Legislature an alleviation of labour, a faithful mirror of India's needs and wishes and a trusty laud between themselves and the vast millions under their care and now I declare duly open the Council of State and the Legislative Assembly constituted under the Government of India Act, 1919.

The Punjab Events.

"Forgive and Forget" Again!!

Gentlemen, I have finished my part in to-day's official proceedings. May I claim your patience and forbearance while I say a few words of a personal nature. Since I landed I have felt around me bitterness and estrangement between those who have been and should be friends. The shadow of Amritsar has lengthened over the fair face of India. I know how deep is the concern felt by His Majesty the

King Emperor at the terrible chapter of events in the Punjab. No one can deplore these events more intensely than I do myself. I have reached a time of life when I most desire to heal the wounds and to reunite those who have been disunited in what must be I feel my last visit to the India I love so well. Here in the new capital at the inauguration of new constitution, I am moved to make you a personal appeal, put in the simple words that come from my heart not to be coldly and critically interpreted. My experience tells me that misunderstanding usually mean mistakes on either side. As an old friend of India, I appeal to you all British and Indians to bury along with the dead past the mistakes and misunderstandings of the past, to forgive where you have to forgive and to join hands and to work together to realise the hopes that arise from to-day.

The Duke spoke for nearly half an hour and the speech was punctuated with loud applause. The King's message was well received, the whole assembly standing in solemn silence. Loud cheers were given when the Duke on behalf of His Majesty and with consent of his Government repudiated idea that the administration of India was based on principles of force or terrorism, and similar demonstrations were witnessed when His Royal Highness referred to Viceroy's part in leading India to a definite stage in her constitutional advancement. The Duke's personal appeal to members to forget and forgive past misunderstandings evoked ready response (!!!) from the whole assembly who vociferously cheered(?)

The Viceroy's Echo.

Before declaring the proceedings closed, the Viceroy said: I should like to add one or two words to those which I have already uttered. None of us here could have listened unmoved to the personal appeal which has been made to all of us in the closing words of His Royal Highness's address. Cannot we all bury along with dead, past mistakes and misunderstandings of past, to forgive where we have to forgive and join hands and work together? I use his Royal Highness's words. I could use no better. (Loud Cheers?)

Mr. Muddiman.

Mr. A. P. Muddiman, President of the Council of State who were a demask robe trimmed with gold over a black velvet suit was in a similar costume to that of the Speaker in full dress at State functions.

In thanking His Royal Highness, Mr. Muddiman said:—

May it please Your Royal Highness:—We, His Majesty's most dutiful and loyal subjects who are members of the Council of State beg leave to request that Your Royal Highness may be pleased to offer our humble thanks to H. M. the King-Emperor for the gracious message which has been conveyed to the Council of State by Your Royal Highness. We offer our profound gratitude for your presence on this most auspicious occasion.

Mr. Whyte.

Mr. Whyte, President of the Legislative Assembly, who was also robed in gown and wig, also thanked the Duke on behalf of the Assembly.

Conclusion.

The proceedings then concluded, and His Royal Highness and the Viceroy left under Royal salutes, which ended a great historic occasion, and with the formal inauguration by the Duke of Connaught of the new legislative machinery of India the long period of constitutional experiment which opened with Lord Canning also came to a close.

The Bengal Council.

Business Well-Begun!

CALCUTTA, February 9.

At to-day's meeting of the Bengal Council, the President announced that the following members had been nominated to form a panel of four chairmen, namely, Sir A. Chaudhuri, Mr. Watson Smyth, Rai Radha Charan Pal Bahadur and Maulvi Fazal Huq. The Council adopted a resolution asking the Government of India to give effect to the following recommendation made by the joint committee, namely, The committee desire to make their recognition of peculiar financial difficulties of Bengal which they accordingly commend to special consideration of the Government of India. Mr. Kerr on behalf of the Government said they had already made a representation to the Government of India, but no reply had been received. This resolution would clear their position.

The resolution asking for reduction of the number of ministers was lost. Two other resolutions, one demanding abolition of divisional commissionerships and the other asking for a committee to consider reinforcements in various departments of the Government were withdrawn. The Council adjourned till to-morrow.

U. P. Council.

Draft Resolutions.

LUCKNOW, February 9.

A resolution at the meeting of the U. P. Council on 14th instant will be moved by Sir Henry Stany "that an address of congratulation be presented to Sir Harcourt Butler on his installation on 15th." Pandit Hriday Nath Kunzru will move that the Board of Revenue should be abolished and Mr. Saiyid Allinabi will move for the appointment of a commission to inquire into the Rae Bareilly and Fyzabad disturbances.

Railway Police Committee.

At Bangalore.

BANGALORE, February 9.

At the request of the Mysore Chamber of Commerce Messrs Hanson and Ross, Members of the Indian Railway Police, Committee, visited Bangalore, principal witnesses examined being Mr. B. K. Garadachar, Chairman of the Chamber and the W. C. Rose, Manager, Mysore Bank. The former witness recommended separate department of watch and ward establishment instead of remaining under the control of station master and that risk note should be removed in order to lessen pilfering. Mr. M. Rose gave very lengthy evidence, his suggestions including strong room arrangement on all Mail trains and bullion not to be placed with ordinary goods. Further he stated that the D. T. S. should make himself well-known to more important merchants and attend meetings of the Chamber of Commerce.

(Reuter's.)

Naval Armaments & U. S. A.

LONDON, February 7.

WASHINGTON.—Mr. Mondell, a Republican, addressing the Naval Committee of the House of Representatives, declared that an international agreement for the limitation of armaments was absolutely essential if some of the more important nations of the world were to avoid bankruptcy. He added that the United States was the only great nation which could maintain enormous establishments on both land and sea without bankruptcy. He concluded by saying that it was the duty of America to lead the way towards belief from the present and future burdens of war expenditure.

Mr. Mondell's party colleagues denounced the proposal and asserted that such policy would be disastrous. Disarmament was impossible without agreement with the other powers, including Japan.

Mount Everest Expedition.

Medical Officer Appointed.

LONDON, February 7.

Doctor Woolaston, a well-known traveller and Royal Geographical Society gold medalist, has been appointed medical officer to Mount Everest expedition.

Lord Desborough.

LONDON, February 7.

The Daily Telegraph's Lobby correspondent has reason to believe that Lord Desborough has been offered and will probably accept the Governor-Generalship of Canada.

British Columbia Assembly.

Speakership Offered to a Mrs. Smith.

LONDON, February 7.

VICTORIA.—British Columbia's Premier has nominated Mrs. Mary Ellen Smith for the speakership of the Assembly, thus assuring her election.

(Associated Press.)

Lillooah Workshops.

CALCUTTA, February 9.

The strike at Lillooah Workshop of the East Indian Railway continues. About six hundred strikers at a meeting yesterday resolved not to resume work, unless their grievances were met. The menial staff of carriage and wagon department, Howrah, are also holding out.

Sir and Lady Powell.

At Lucknow.

LUCKNOW, February 9.

Lady Baden Powell this afternoon presided over a very successful rally of the Girl Guides at La Martinere Girls High School.

This evening His Excellency presided at a lecture at the Canning College by Sir Robert Baden Powell who spoke on the ideals of Boy Scout movement and made a powerful appeal to universities to train scout masters as was being done by the English Universities. Mr. Chintamani, Minister of Education, proposing a vote of thanks to the Governor and the Chief Scout associated the name of Lady Baden Powell and said that the Girl Guide movement was even more necessary for the progress of India than the boyscout movement. Mr. Sheikh Shabid Hossain seconding the vote trusted that early steps would be taken to amalgamate boy associations with the Baden Powell movement.

Scout Demonstrations.

Immense gathering witnessed the boyscout rally and display yesterday before His Excellency the Governor and Sir Robert and Lady Baden Powell. The Chief Scout in reply to addresses said that he had been aware of the extent of the movement among Indian boys here, although he had come all the way simply because he wanted with all his heart to see them shoulder to shoulder with their brother scouts all the world over. He assured them of his desire to meet them. He advised them to adopt training in accordance with the needs of the country instead of thanking him for his desire to include them in the world wide organisation. He said that credit was due to them for 'recognition' which they had thus achieved. The Chief Scout said that the display was the biggest since Jamboree, perhaps the most pleasant thing from the boys' point of view. The Chief Scout said that it was a splendid sight and the biggest gathering he had ever seen.

అంగ్ల రైల్వే దేశముల వర్తక సమాధానము

లండను, ఫిబ్రవరి 7:—ఇంగ్లండు రైల్వేదేశముల

సమాధానముందలి వివరములను బరిశీలించి తెలియజేయునట్లు గాన కర్మకర్తలగు గారికి వ్రాసిన లేఖన "మార్కింగ్స్" వ్రాత (లేఖించుచున్నది). సామాన్యవరుల నియంత్రణ సాధించుట (కర్మకర్తలవారికి శిక్షాప్రకారముగా నున్నది) మాస్కో నుండి రిలీజు వచ్చినది. (రాసికాదు ఇంగ్లండులో నున్న వస్తువుల అరేజీని) (లిటింగ్) (కర్మకర్తలవారిని ఎట్టి సమాధానము జరుగలేదు. వరులకు టిక్టెట్లను వాగ్దానము నున్నదిగా లేదు. వారిపై చాలవరక వర్ష జరుగవలసి యున్నది. పార సీకను, ఇస్కానియా, బోకారా, అవ్దుస్థానము తేకము లందు సాధించుట (కర్మకర్తలవారు చాల విశేషముగా ఆందోళన చేయుచున్నారని) (లిటింగ్) (కర్మకర్తలవారు రాక బింబిన నిందను నిజమైనది కావని వాద విశేషము వ్రాసి. పారసీకను, బాగదన్ను, ఇస్కానియా, టెల్లెనూద్రము, పారెంతులందు మిగిలినవివరము సాధించుటకై నిర్దేశముగా వైదొలగింక చేయుచున్నారని సాధించుటకై రచనచేయుచున్నది.

విదేశ తంత్ర పార్టీలు

(రైటు వీజుస్)

దేశస్థానములు

లండను, ఫిబ్రవరి 7:—కనడా తేకర్త గవర్నరు జనరలు పరి దేశస్థానముల కిచ్చిన రిపోర్టు వా రంతుల కిగి కరించిన రిపోర్టు, దెం లి తెలిపావు విశేషములు వ్రాపు చున్నాడు

నవ్య పరిశోధనముల సమస్య

ఇటలీ తేకర్త ప్రభావము (రైటు వీజుస్)

రోమా, ఫిబ్రవరి 7:—కాంటిస్టాబుల గాన, తెలియ జేయు నవ్య పరిశోధనముల సమస్యను నూర్చి నిర్మించుచు, జర్మనీ నవ్య పరిశోధనముల సెంట్రుమర్కిని నిర్మించు తనకు పం తేవాముగా నున్నదనియు, జర్మనీ తేకర్త అర్థిక స్థితి వానావీకి వదిలొచ్చుచున్నది తర్కకాగ్రహారముల పూర్వముకలె అధి కృత్తికొందిట కల నూలునూలు వర్ణములు గలవనియు తెలిపిరి

6 వ తేదీని బర్లిను నుండి ప్యారిస్ కు కడగు చుండిన ఎన్క్లెవ్సు బండితో కడపటి వాగును పెట్టెలతో, నవ్య పరి శోధనముల నిమిత్తము, వరాను బ్యాంకులో గొనిపోవు చుండిన 24 ఐస్క్రూలరులను బంగారు వాణిజ్యము లాన్ని వని తెలియు చున్నది.

ఈజిప్టులోని పాత శాసనములను మరలముద్రులు

కయోరో, ఫిబ్రవరి 7:—సెకందరీ పాతశాసనముల వాని కియకార్యములను తుపయోగించి కునీనదని అభయము నిచ్చు వరకు, (కర్మకర్తలవారు) నంజెము సెకందరీ పాతశాసన మ్మియు (కర్మకర్తలవారు) చూసినవీరి. ఈజిప్టుతేకర్తల వాని వాతావరణముల వానావరణము ప్యారిస్కువచ్చుచున్నది తెలిసి వచ్చినరోమాన, అలెక్జాండ్రీయాగరభి అబ్బాసియాపాతశాస నవిద్యార్థు లందరూ బడికి వెళ్ళి అగిపోయిరి. (కనడా) పాతశాస నములను ప్రముఖుల సందర్శి పాతశాసనముండి రచనచేయుట. ఇందుమీదట తేకర్తలవారును వివిధ పాతశాసనములను విద్యార్థు లందరూ ఏదగిరముగా నిర్మించుట.

దక్షిణాఫ్రికా ఎన్నికలు.

కేప్టౌను, ఫిబ్రవరి 7:—దక్షిణాఫ్రికాలో కేప్టౌను ఎన్నికలు జరుగును. దక్షిణాఫ్రికా (లిటింగ్) సామాన్యపు భాగముగానుండి తీరవలయునట్లు ఉద్దేశించు దక్షిణాఫ్రికా సార్వభౌమ సెక్షన్లను కలసి నిర్మించుటకై వాని జరిగవల సన్నవేసిరి. వాతావరణము తేకర్తలవారు వేతవలయునట్లుయును (కర్మకర్తలవారు) ఖండించి, సామాన్యములలో నుండునట్లున దక్షిణాఫ్రికాతేకర్తల తన వాతావరణమును, తేకర్తలను, సర్వకారమును కాపాడుకొన గలదనియు, అట్లుతేకర్తల వారు (కర్మకర్తలవారు) కేప్టౌను సెక్షన్ వివిధవారులవారికి బిందొలలతో అవసరముగా కల్పించుటయే గాక తేకర్తలవారు అవశ్యకములు జనించగల వరును నిర్మించుటకై నుండిరి. తేకర్తలవారు కర్మకర్తలవారు వాతావరణము లట్లు చేయుట తేకర్తలవారు వాతావరణము లట్లుచేయుట వానావరణము లట్లుచేయుట టయేగాని, వేరొండుగాదని వాద చేసిరి

జర్మనీ బంగారము దీనాజ్ఞలు

ప్యారిస్ ఫిబ్రవరి 7:—1915 వ సంవత్సరములో జర్మనులు రుక్మిణి కిచ్చినదని వాదనచేసిన 24 ఐస్క్రూల బంగారమును వారు సంధివరకుల ప్రకారము ప్యారిస్లో చెల్లిం చిరి. తరువ్వులకు కరెన్సీనోటులను బట్టుకాదా చేయుటకై రుక్మిణి(కర్మకర్తలవారు) ఋణము(కరెన్సీ) ఈ సామాన్య రెయినిను వ్యాంకులలో నుండెను.

తురకము ప్రతినిధులు.

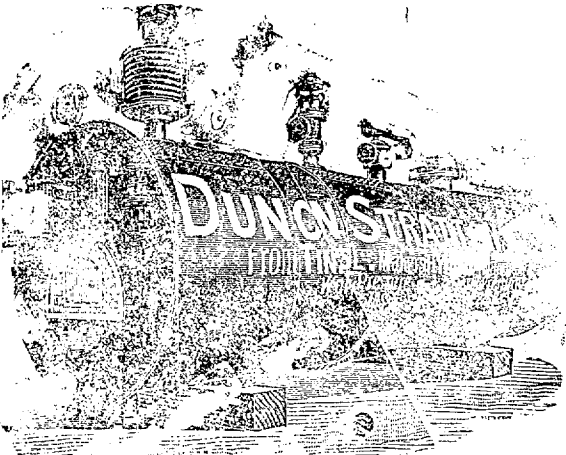
ప్యారిస్, ఫిబ్రవరి 7:—కన్స్టాంటినోపొలు కంట్రీవార్త యొందిట్లున్నది.—లండను నకరగు (కర్మకర్తలవారు) వర్తమం వీరభక్తి లు గలరు. గాగింకులేత, సేఫాచే, రెవీవేతే, ఓసాను సవా మి గానము.

ఎకరెట్టు కిఖరము మీదికి నివాసముల నిర్మింపావు టకు జరుగుచున్న యేర్పాటుల సందర్భములో రాంతుల వ్యాఖ్యలకు సామెతకారింబన బంగారు బహుమతిని వదలిన దాక్టరులూ స్థానముల వైద్యదాగ్గరి నియమించబడిరి.

DUNCAN STRATTON & Co.

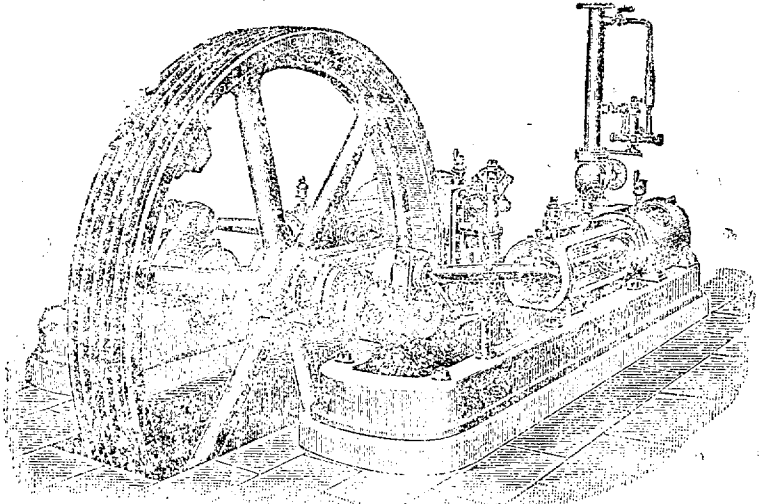
డన్ కన్ స్ట్రాటన్ అండ్ కో.

ఎంజనీర్లు, మెషిన్ రి ఇంపోర్టర్లు, 9 మెరయిన్ వీధి, బొంబాయి.

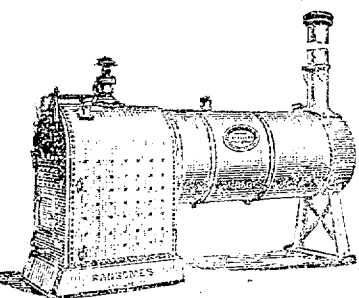
గ్రేట్ ఫోర్ సిల్ కార్నిష్ బాయిల్ డ్ర.

పొడవు 10 అడుగులు
తెంజలు 24 అడుగులు వర
ఇంజను — డయామీటరు
అ 4. తెంజలు 6 అ. రింగులు.
వర్తన రేటు 100.
స్టీమ్ ప్రింగు (మెషు
80 హార్సు తెంజలు
160 హార్సు వరకు ఉంటును.

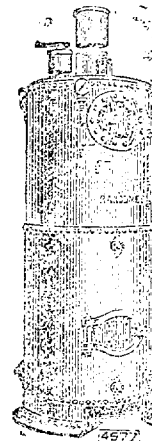

గ్రేట్ ఫోర్ సిల్ లంకా షెడ్ బాయిల్ డ్ర.
పొడవు 20 అ. తెంజలు 22 అ. వర్తనమును.

డయామీటరు 6 అ. రింగులు 6 అ. వర్తనమును 100 హార్సు వరకు ఉంటును.

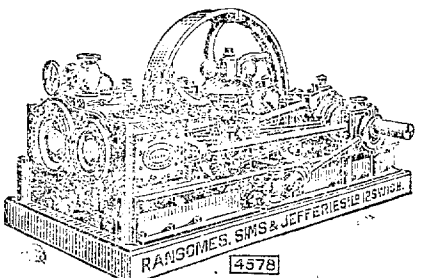
లాకో మల్టిట్యూబుల్ బాయిల్ డ్ర.
స్టీమ్ ప్రింగు (మెషు 30 హార్సు తెంజలు,
100 హార్సు, 120 హార్సు, 150 హార్సు వరకు ఉంటును.

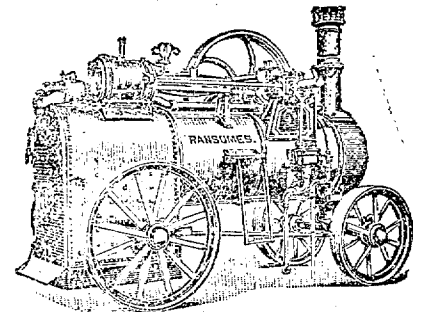
స్టీమ్ ప్రింగు (మెషు 80 హార్సు తెంజలు,
100 హార్సు వరకు ఉంటును.

ఈ గ్రేడ్ తెలుకబడిన వాటిని
వర్తనము చేయగలము.
హార్సి ప్రింగు మెషిన్, హార్సి హూ
హార్సి ప్రింగు మెషిన్
హార్సి ప్రింగు మెషిన్
హార్సి ప్రింగు మెషిన్
అన్ని వర్తనము స్టీమ్ ఎంజిన్లు
అన్ని వర్తనము స్టీమ్ బాయిల్ డ్ర.
కోల్ వర్తనము మెషిన్లు
హార్సి మెషిన్లు
మంజుగర్తము మెషిన్లు (సామాన్యము
వర్తనము చేయు మెషిన్లు కాటి
అన్ని వర్తనముల మంజుగర్త మెషిన్లు
కాగర్లు, వర్తనముల సంధమున కోర్మములు
కరకా మూలములు అయిత్ ఎంజిన్లు
ఎంజిన్ల లైటింగు (ప్లాన్) కోర్మములు
లేములు వర్తనము కోర్మములు
స్టీమ్ హార్సింగు, కష్టింగులు, వర్తనములు
కాట్ విరన్ అండ్ కాన్స్ట్రక్షన్ విరన్లు.
కంపెనీ అన్ని వర్తనముల సామాన్యము.

సెడ్ బై సెడ్ కాంపాండు
హోండా స్టాన్ ఎంజిన్లు.
(కాగర్ల వర్తనముల మెషిన్లు పోర్టబుల్ అయినవి.)
ఇంజను, సింగిల్ సిలిండరు ఎంజిన్లు కూడ గలవు.

హార్సింగు కాంపాండు ఎంజిన్లు.

పోర్టబుల్ స్టీమ్ ఎంజిన్లు.
సింగిల్ సింగిల్, డబుల్ సింగిల్ వర్తనములు.
స్టీమ్ మెషు 120 హార్సు గలది.
కాంపాండు — హార్, లా (మెషు సిలిండరు.
స్టీమ్ మెషు 150 హార్సు గలది.

వివరములకు, ధరలకు బొంబాయిలో యుండు డన్ కన్ స్ట్రాటన్ కంపెనీ కై నను లేక
బెజవాడ (కృష్ణా జిల్లా)లో యుండు ఇంగ్లీషు స్టాన్ ఇంపోర్టింగు కంపెనీ ప్రొప్రైటరు గారైన
మానేవల్లి బాపనయ్య గారి కై నను వ్రాయవలెను.

అమృతాంజనము అన్ని నొప్పులకు దివ్యమృతము.
వర్ష, కైత్యము, వడికము, రొమ్మువడికము, తలనొప్పి, వాయువునొప్పులు, పోట్లు,
బెడుకులు, చిళ్లలు మొదలగు నొప్పులకు దివ్యమృతము.
చక్కని చెట్టితో నమి గా. మా. 0—10—0; డబ్బా 1-5 మా 5—12—0. పోస్టుభారము లేదు.
అమృతాంజనం డి పో, } 108, ఫ్రేరిరోడ్డు, బొంబాయి,
6, తంబుళెట్టి వీధి, మదరాసు.

